

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag om godkännande av den konvention om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket som antagits vid den åttionionde Internationella arbetskonferensen samt till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens, Internationella arbetskonferensen, antog år 2001 en konvention om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket samt en rekommendation som ansluter sig till konventionen.

Konventionen om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket gäller sådana jord- och skogsbruksarbeten som utförs på lantbruksföretag. Syftet med den är att säkerställa att säkerhetsnivån på arbetsplatserna i lantbruket är sådan att arbetstagarnas hälsa och säkerhet inte äventyras i något som helst skede av arbetet. Konventionens centrala innehåll består av den skyldighet att utarbeta ett nationellt åtgärdsprogram för arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket som åläggs medlemsstaterna och av skyldigheten att i de nationella lagarna skriva in hur åtgärdsprogrammet skall verkställas. Dessutom upptar konventionen bestämmelser om arbetsgivarens skyldigheter och ansvar beträffande säkerheten på arbetsplatsen, arbetstagarnas rätt att informeras och bli hörda i frågor som anknyter till säkerheten i arbetet och arbetarskyddet, unga arbetstagares minimiålder och arbete som är farligt för unga arbetstagare, skyddet för kvinnliga arbetstagare samt tillfälligt anställda och säsongarbetare samt arbetstagarnas sociala trygghet och arbetstiden. Vidare upptar konventionen bestämmelser om säkerhet vid användning av

maskiner, hantering och transport av varor, hantering av kemikalier och djur samt skydd mot biologiska risker, byggande samt sociala utrymmen och inkvartering för arbetstagarna. Konventionen kompletteras av en rekommendation i vars mål det också ingår att ett skydd som är på samma nivå som i konventionen utsträcks till självständiga lantbruksföretagare som utför eget arbete.

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner konventionen och en lag om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen. Lagstiftningen i Finland motsvarar kraven i konventionen, och godkännandet av konventionen förutsätter inga lagstiftningsändringar. På arbete som utförs i arbetsförhållande tillämpas, oberoende av arbetets art, arbetsrättslagstiftningen och bestämmelserna om arbetarskydd. Verksamhetsplanen för den i anslutning till social- och hälsovårdsministeriet verk samma arbetarskyddsdelegationens landsbygdsnäringssektion och den skyddsstrategi för landsbygdsnäringsarna som utarbetas på basis därav motsvarar också den bestämmelse i konventionen som gäller ett nationellt åtgärdsprogram för arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket. Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid samma tidpunkt som den då konventionen träder i kraft för Finlands vidkommande. Det föreslås att en förordning av republikens president som gäller ikraftträdandet ges.

Konventionen träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos ILO:s generaldirektör. Efter det träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess

ratifikation har registrerats.

Den rekommendation, som kompletterar konventionen, meddelas riksdagen för kännedom och för att, i den utsträckning det är möjligt och ändamålsenligt, beaktas i det framtida lagstiftningsarbetet.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	3
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Beredningen av propositionen.....	4
2. Nuläge och konventionens betydelse.....	4
3. Propositionens verkningar.....	5
DETALJMOTIVERING	5
1. Konventionens och rekommendationens innehåll.....	5
1.1. Konventionen.....	5
1.2. Rekommendationen	6
2. Konventionens och rekommendationens förhållande till lagstiftningen i Finland.....	6
2.1. Konventionen.....	6
2.2. Rekommendationen	12
3. Konventionens och rekommendationens förhållande till gemenskapsrätten	12
3.1. Konventionen.....	12
3.2. Rekommendationen	12
4. Ikraftträdande och uppsägning	13
5. Behovet av riksdagens samtycke.....	13
6. Lagstiftningsordning.....	14
LAGFÖRSLAGEN	16
om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen om arbetarskydd och arbetshygi- en i lantbruket som hör till området för lagstiftningen	16

ALLMÄN MOTIVERING

1. Beredningen av propositionen

Styrelsen för Internationella arbetsorganisationen (ILO) beslöt 1998 att arbetarskyddet inom lantbruket skulle tas upp på agendan för arbetskonferensen år 2000. Vid arbetskonferensen behandlades frågan utifrån en rapport som utarbetats vid ILO:s högkvarter och som grundade sig på medlemsländernas utlåtanden.

Vid beredningsarbetet beaktades ILO:s konventioner och rekommendationer om plantagearbetares arbetsförhållanden (1958), förmåner vid yrkesskada (1964), yrkesinspektion inom lantbruket (1969), skydd i arbete, arbetshygien och arbetsmiljö (1981), företagshälsövård (1985) och säkerhet vid användning av kemikalier i arbetet (1990).

För säkerställande av ett enhetligt sätt att förhålla sig till uppdraget beaktades vid beredningen också principerna i de ILO-konventioner som är tillämpliga på lantbruket och som gäller facklig föreningsfrihet och skydd för facklig organisationsrätt (1948), tillämpningen av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten (1949), minimiålder för tillträde till arbete (1973) och förbud och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete (1999). Ytterligare beaktades den trepartiska deklarationen om de multinationella företagen och socialpolitiken samt andra relevanta riktlinjer, särskilt riktlinjerna för registrering och rapportering av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar (1996) och riktlinjerna för arbetarskydd och arbetshygien i skogsarbete (1998).

Konvention nr 184 om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket och rekommendation nr 192, som kompletterar konventionen, antogs av Internationella arbetskonferensen i juni 2001.

Utlåtanden för utarbetande av denna proposition har givits av jord- och skogsbruksministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbetsministeriet, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto - Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund ry (TT), Landsbygdens Arbetsgivareförbund, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto (MTK), Kommunala arbetsmarknadsverket (KA), Statens arbetsmarknadsverk, Finlands Fackförbunds Cen-

tralorganisation (FFC) och Företagarna i Finland. I utlåtandena förordas en ratificering av konventionen och konstateras att lagstiftningen i Finland motsvarar såväl konventionens innehåll som rekommendationens syften.

Finlands ILO-delegation beslöt när den behandlade konventionen att föreslå att konventionen godkänns.

2. Nuläge och konventionens betydelse

Lantbruket är, vid sidan av bygg- och gruvarbetet samt fisket, en av de mest riskbenägna branscherna i världen. Enligt uppskattningar som ILO gjort inträffar hälften av de ca 1,2 miljoner olycksfall i arbetet som registreras i världen varje år inom lantbruket. De viktigaste faktorerna är exponering för bekämpningsmedel och andra giftiga kemikalier samt olycksfall som har sin orsak i användningen av maskiner.

ILO-konvention nr 110 från år 1958, som gäller plantagearbetares arbetsförhållanden, och ILO-konvention nr 155 från år 1981, som gäller skydd i arbete, arbetshygien och arbetsmiljö och som Finland ratificerade 1985 handlar om skyddet för lantarbetare. I den sistnämnda konventionen förutsätts en enhetlig nationell handlingspolicy som följs i frågor som tangerar skyddet i arbete och arbetshygien samt arbetsmiljön. I den nu aktuella konventionen nr 184 består ett centralt element i utarbetandet av ett åtgärdsprogram för arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket i stället för en nationell handlingspolicy.

I Finland motsvarar arbetarskyddet inom lantbruket de krav som ställs i konventionen. Den högsta myndighet som ansvarar för arbetarskyddet är social- och hälsovårdsministeriet. Handlingsplanen för den i anslutning till ministeriet verksamma arbetarskyddsdelegationens landsbygdsnäringssektion och den arbetarskyddsstrategi för landsbygdsnäringsarna som utarbetas på basis av planen motsvarar det nationella åtgärdsprogram för arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket som konventionen förutsätter. Sektionen, som arbetar på trepartsbasis, skall främja och utveckla säkerheten i lantbruksarbete.

Den gällande lagen om skydd i arbete

(299/1958) har ersatts av en ny arbetarskyddslag (738/2002). Enligt lagens 68 §, som gäller ikraftträdandet, träder lagen i kraft den 1 januari 2003 så, att 40 § 1–3 mom. i den upphävda lagen fortfarande tillämpas, tills något annat bestäms särskilt. Paragrafen gäller det ansvar som tillverkaren, importören eller någon annan har när det gäller maskiner, redskap eller andra tekniska anordningar samt hälsofarliga ämnen. Enligt regeringens proposition med förslag till ny arbetarskyddslag (RP 59/2002) är avsikten att så snabbt som möjligt till riksdagen avlåta ett separat lagförslag som gäller tillverkning av samt säkerhetsegenskaper hos och tillsynen

över säkerheten hos maskiner och andra anordningar och redskap som används i arbete. Beträffande säkerhetsnivån avses lagen motsvara den nuvarande lagen om skydd i arbete. Denna proposition har utarbetats med beaktande av bestämmelserna i arbetarskyddslagen, som träder i kraft den 1 januari 2003.

3. Propositionens verkningar

Propositionen har inga betydande ekonomiska eller organisatoriska verkningar, eftersom den finska lagstiftningen uppfyller konventionens krav.

DETALJMOTIVERING

1. Konventionens och rekommendationens innehåll

1.1. Konventionen

Del I i konventionen gäller tillämpningsområdet. Med uttrycket lantbruk avses de jord- och skogsbruksverksamheter som äger rum i lantbruksföretag, inbegripet växtodling, skogsvård, husdjurs- och insektsskötsel, bearbetning av jordbruksprodukter och animaliska produkter samt användning och underhåll av maskiner, utrustning, redskap, verktyg och jordbruksanordningar. Dessutom ingår i begreppet verksamheter som hänför sig direkt till lantbruksproduktionen, exempelvis lagring, körslor och transporter. Utanför begreppet står husbehovsodling, industriella processer där lantbruksprodukter används som råvaror samt tjänster som anknyter till dem och industriellt utnyttjande av skog. Medlemsstaterna kan, efter att ha hört representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, begränsa konventionens tillämpningsområde genom att utesluta vissa företag eller avgränsade arbetstagar kategorier ur det. Om så har skett är medlemsstaterna dock skyldiga att lägga fram planer med vilkas hjälp dessa företag och arbetstagar kategorier stegvis görs delaktiga av bestämmelserna i konventionen.

Del II i konventionen innehåller allmänna bestämmelser som förutsätter utarbetande av ett enhetligt nationellt åtgärdsprogram för ar-

betarskydd och arbetshygien i lantbruket. Lagstiftningen och de nationella bestämmelserna skall för detta ändamål utse en myndighet som svarar för åtgärdsprogrammets verkställighet, definiera arbetsgivarnas och arbetstagarnas rättigheter och skyldigheter samt upprätta de organ som behövs och definiera dessas ansvarsområden. Myndigheten skall kunna ingripa i sådan verksamhet som medför fara och vid behov avbryta den. Det system för inspektion av arbetsplatserna som konventionen förutsätter kan också genomföras så, att myndigheterna vid förrättandet av inspektioner bistås av därtill bemyndigade offentliga eller enskilda inrättningar.

Del III i konventionen innehåller bestämmelser om förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder som arbetsgivaren skall vidta för säkerställande av arbetstagarnas säkerhet och hälsa. I dem ingår också övervakning av arbetstagarna och instruktioner som gäller arbetsrelaterade riskfaktorer. Ytterligare innehåller delen bestämmelser om arbetstagarnas rättighet att informeras om arbetsrelaterade hälsorisker och om deltagandet i tillämpningen av arbetarskyddsåtgärder. Vidare gäller bestämmelserna i delen säkerheten vid användning av maskiner och redskap samt ergonomi, maskinförarnas behörighet, hantering och transport av varor, ändamålsenlig hantering av kemikalier och djur, skydd mot biologiska risker och lantbruksanordningarnas säkerhet.

I del IV i konventionen ingår bestämmelser

om arbetstagarkategorier som det anses vara särskilt viktigt att skydda. Bestämmelserna gäller en minimiålder för unga arbetstagare och avvikelse från den samt farligt arbete, nivån på skyddet för tillfälligt anställda och säsongarbetare samt kvinnliga arbetstagares särbehov som anknyter till havandeskap, amning och fortplantningshälsa. Vidare innehåller delen bestämmelser om sociala utrymmen och om miniminormer för inkvarteringen av arbetstagare samt om arbetstidsarrangemang. Enligt konventionen bör det sociala skyddet eller försäkringssystemet för lantarbetare vara likadant som det som gäller för arbetstagare inom andra branscher och, vid sidan av olycksfall med dödlig utgång och andra olycksfall i arbetet, täcka arbetsoförmåga och andra arbetsrelaterade hälsorisker.

1.2. Rekommendationen

Enligt rekommendationen bör principerna i ILO-konventionen angående yrkesinspektion inom lantbruket och motsvarande rekommendation beaktas vid inspektioner på lantbrukets arbetsplatser. Enligt målet bör de multinationella företagen, oberoende av var de är belägna, trygga sina lantarbetares hälsa och säkerhet enligt nationella lagar och bestämmelser samt den trepartiska ILO-deklarationen om de multinationella företagen och socialpolitiken.

Del II i rekommendationen, som handlar om övervakning av arbetarskyddet och arbetshygienen, innehåller minimimål som bör ingå i det nationella åtgärdsprogrammet för arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket. Vidare innehåller den en förteckning över omständigheter som myndigheten skall ta hänsyn till när åtgärdsprogrammet verkställs.

Del III handlar om förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder. Målen för delen gäller dels omständigheter som skall beaktas vid riskbedömningar på arbetsplatserna, dels säkerheten vid användning av maskiner, hanteringen av biologiska agenser, kemikalier och djur, den trygga användningen av lantbruksanordningar samt tryggheten av lantarbetarnas välfärd.

I kapitel IV i rekommendationen är målet att säkerställa arbetarskyddet och arbetshygienen för gravida och ammande kvinnliga arbetstagare. En annan specialgrupp som nämns är de självständiga lantbruksföretagare, som vid behov bör omfattas av ett skydd som är på samma nivå som i konventionen.

Dessutom upptar kapitlet exempel på åtgärder genom vilka nivån på skyddet för den sistnämnda gruppen kan främjas.

2. Konventionens och rekommendationens förhållande till lagstiftningen i Finland

2.1. Konventionen

Enligt artikel 1 i konventionen tillämpas konventionen på arbete som utförs i lantbruksföretag och som hänför sig till växtodling och basproduktion inom husdjursskötsel samt till sådant skogsbruk som anknyter till denna produktion. Med detta avses småskalig virkesanskaffning som de anställda på gården utför för lantbrukets behov eller, i vissa länder, åtgärder för skötsel av fruktträd i fruktträdgårdar. Tillämpningsområdet motsvarar det lantbruksbegrepp som är rådande i Finland samt därtill anknutna verksamheter. Konventionsbestämmelserna gäller bara sådant arbete som utförs i arbets- eller tjänsteförhållande. Målen för arbetarskyddet för lantbruksföretagare som utför eget arbete ingår i den rekommendation som kompletterar konventionen. Som lantbruksföretagare som utför eget arbete kan i Finland definieras de som är försäkrade i enlighet med lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969). Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Enligt artikel 2 omfattar konventionen inte självhushållning, industriella processer där lantbruksprodukter används som råvaror samt tjänster som anknyter till dem, och inte heller industriell virkesanskaffning. På de verksamheter som nämns i artikeln, fränsett självhushållningen, tillämpas arbetsavtalslagen (55/2001) och arbetarskyddslagen, förutsatt att det är fråga om arbete som utförs för arbetsgivarens räkning under dennes ledning och övervakning i utbyte mot lön. Arbete som utförs i samband med självhushållning uppfyller inte kriterierna för arbetsförhållande, och därför tillämpas arbetarskyddslagen inte på det. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Enligt artikel 3 kan medlemsstaterna utesluta ur konventionen vissa lantbruksföretag eller avgränsade arbetstagarkategorier, om tillämpning av konventionen på dem skulle medföra avsevärda problem. I Finland tillämpas arbetarskyddslagen i princip på arbe-

te som utförs i arbets- och tjänsteförhållande. På grund av detta är det inte skäl att ur konventionen utesluta någon arbetstagarkategori vars arbete uppfyller kriterierna för arbetsförhållande. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

I artikel 4 stycke 1 förutsätts att det utarbetas ett enhetligt nationellt åtgärdsprogram för arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket. Motsvarande förpliktelse ingår i ILO-konventionerna nr 155 (skydd i arbete, arbetshygien och arbetsmiljö), nr 170 (säkerhet vid användning av kemikalier i arbetet) och nr 176 (arbetarskydd i gruvor). För lantbrukets del verkställs det nämnda åtgärdsprogrammet genom den verksamhetsplan som arbetarskyddsdelegationens landsbygdsnäringssektion upprättar för varje mandatperiod och den skyddsstrategi för landsbygdsnäringsarna som baserar sig på den. Sektionen skall främja och samordna säkerheten i lantbruksarbetet. Utöver arbetsmarknadsorganisationerna i branschen är Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC, Maaseutukeskusten Liitto samt Svenska lantbruks-sällskapens förbund företrädare i sektionen.

Stycke 2 i artikeln ålägger medlemsstaterna att a) utse en myndighet som svarar för åtgärdsprogrammets verkställighet, b) definiera arbetsgivarnas och arbetstagarnas rättigheter och skyldigheter i anknytning till säkerheten i arbetet och c) upprätta organ för samordning mellan olika lantbrukssektorer.

Bestämmelser om utseende av en myndighet som svarar för åtgärdsprogrammet ingår i den allmänna arbetarskyddslagstiftningen. Om myndigheternas uppgifter för främjande av arbetarskyddet och om deras behörighetsförhållanden bestäms dels i lagen om arbetarskyddsförvaltningen (16/1993), dels i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

Arbetsgivarens rätt att leda och övervaka arbetet kan härledas från arbetsavtalslagen samt det arbetsavtal som arbetsgivaren och arbetstagaren ingår. Om arbetsgivarens allmänna skyldigheter i anslutning till säkerheten i arbete bestäms i 2 kap. arbetarskyddslagen. I lagens 8 § föreskrivs om arbetsgivarens allmänna omsorgsplikt, och paragrafen kompletteras av flera författningar på lägre nivå såsom statsrådets beslut och förordningar som innehåller detaljerade bestämmelser

om olägenhets- och riskfaktorer som förekommer på arbetsplatserna.

Arbetstagarnas rättigheter med avseende på arbetarskyddet utgår bland annat från omfattningen av och innehållet i arbetsgivarnas förpliktelser beträffande säkerheten i arbetet. Bestämmelser om arbetstagarnas rättigheter och skyldigheter beträffande arbetarskyddet ingår i 4 kap. arbetarskyddslagen. I enlighet med den undervisning och handledning som arbetsgivaren gett skall arbetstagaren i sitt arbete sörja för såväl sin egen säkerhet som övriga arbetstagares, om arbetet inverkar på dem. Arbetstagaren är också skyldig att använda skyddsutrustning som han eller hon tilldelats och att fullgöra vad som har bestämts vara hans eller hennes skyldighet. I kapitlet ingår också en bestämmelse om arbetstagarens rätt att vägra utföra arbete.

Bestämmelsen om en organisation för samarbete mellan olika sektorer motsvaras av arbetarskyddsdelegationens landsbygdsnäringssektion, som skall främja säkerheten i lantbruksarbetet.

Stycke 3 i artikeln gäller myndighetens rätt att bestämma om avbrytandet av verksamhet som är farlig för hälsan, om avhjälpande av missförhållanden och om straff. Bestämmelser om arbetarskyddsmyndighetens övervakningsförfarande och de till buds stående tvångsmedlen ingår i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden. Enligt den kan den som förrättar arbetarskyddsinspektioner tillgripa administrativa tvångsmedel såsom användningsförbud, påförande av vite och hot om att missförhållanden gällande arbetarskyddet som konstaterats på en arbetsplats avhjälpas på arbetsgivarens bekostnad.

Bestämmelser om arbetarskyddsbrott ingår i 47 kap. 1 § strafflagen (39/1889). Om brottsrekvisitet uppfylls kan arbetsgivaren dömas till böter för arbetarskyddsbrott eller till fängelse i högst ett år. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 5 stycke 1 i konventionen förutsätter att medlemsstaterna har ett system för övervakning av arbetsplatserna inom lantbruket. Arbetarskyddsförvaltningens uppgifter och organisation definieras i lagen om arbetarskyddsförvaltningen. Enligt lagen är det arbetarskyddsförvaltningens uppgift att under ledning av social- och hälsovårdsministeriet sköta den regionala handledningen och inspektionen av arbetarskyddet. För ändamålet

är landet indelat i elva arbetarskyddsdistrikt som har åtminstone en inspektör som är förtrogen med sådana arbetarskyddsfrågor som gäller lantbruket. Antalet inspektörer kan för närvarande anses vara tillräckligt.

Enligt stycke 2 kan vissa inspektions- och övervakningsåtgärder anförtros åt på behörigt sätt bemyndigade enskilda eller andra inrättningar. Förordningen om godkännande av kontrollorgan inom arbetarskyddet (18/2000) innehåller bestämmelser om godkännande av kontrollorgan och om tillvägagångssätt som anknyter därtill. Ett kontrollorgan kan anlita utomstående testnings-, kontroll- och andra tjänster, om serviceproducenten uppfyller kraven i 1 §. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 6 stycke 1 i konventionen förutsätter att arbetsgivaren säkerställer arbetstagarnas säkerhet och hälsa i enlighet med nationella lagar och bestämmelser. Den i 8 § arbetarskyddslagen föreskrivna allmänna omsorgsplikten för arbetsgivaren förutsätter att arbetsgivaren vidtar åtgärder som sörjandet för arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet förutsätter. När omsorgspliktens innehåll och omfattning definieras skall man beakta omständigheter som hänför sig till arbetet, arbetsförhållandena och arbetsmiljön i övrigt samt arbetstagarnas personliga förutsättningar som är av betydelse för säkerheten och hälsan i arbetet.

Omsorgsplikten begränsas av oväntade och oförutsedda omständigheter som arbetsgivaren inte kan påverka samt av exceptionella tilldragelser vilkas följder inte kan undvikas genom skyddsåtgärder.

Enligt stycke 2 i artikeln skall de nationella lagarna och bestämmelserna förutsätta att arbetsgivare och yrkesutövare som är verksamma på samma arbetsplats samarbetar i arbetarskyddsfrågor. Om omsorgsplikten på gemensamma arbetsplatser bestäms i 49 § arbetarskyddslagen. Enligt paragrafen skall arbetsgivare och egenföretagare som arbetar samtidigt eller efter varandra på en gemensam arbetsplats var för sig genom tillräckligt samarbete och tillräcklig information se till att deras verksamhet inte äventyrar arbetstagarnas säkerhet och hälsa. Lagens 50 § förutsätter också att den arbetsgivare som utövar den huvudsakliga bestämmanderätten säkerställer att andra arbetsgivare och deras arbetstagare har fått nödvändiga uppgifter och anvisningar om de risker och olägenheter

som är förknippade med arbetet på arbetsplatsen samt om de anvisningar som gäller säkerheten på arbetsplatsen och i arbetet. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 7 i konventionen ålägger arbetsgivaren att a) bedöma riskerna för arbetstagarnas säkerhet och hälsa och att förbereda sig på att i enlighet med detta vidta förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder, b) säkerställa att arbetstagarna övervakas, utbildas och ges handledning samt informeras om riskfaktorer som anknyter till säkerhets- och hälsofrågor, c) vidta åtgärder för att stoppa verksamhet som medför fara och evakuera arbetstagarna. I 10 § arbetarskyddslagen bestäms om utredning och bedömning av riskerna i arbetet. Paragrafen förutsätter att arbetsgivaren med beaktande av arbetets och verksamhetens art systematiskt reder ut och identifierar de olägenheter och risker som beror på arbetet, arbetslokalen, arbetsmiljön i övrigt och arbetsförhållandena. Om dessa inte kan undanröjas skall arbetsgivaren bedöma deras betydelse för arbetstagarnas säkerhet och hälsa. Paragrafen innehåller en förteckning över olägenheter och risker som utredningen allra minst skall beakta. Om arbetsgivaren inte har tillräcklig sakkunskap för bedömning av riskerna, skall utomstående sakkunniga anlitas. Utredningen och bedömningen skall uppdateras, och den skall ses över om förhållandena ändras väsentligt.

Ett helhetsbetonat bemästrande av säkerheten på arbetsplatsen omfattar också ett åtgärdsprogram för arbetarskydd, om vilket föreskrivs i 9 § arbetarskyddslagen. Enligt paragrafen skall arbetsgivaren för den verksamhet som behövs för främjande av säkerhet och hälsa samt bevarande av arbetstagarnas arbetsförmåga ha ett program som omfattar behoven av att utveckla arbetsförhållandena på arbetsplatsen och verkningarna av faktorerna i anslutning till arbetsmiljön.

I 14 § 1 mom. arbetarskyddslagen föreskrivs om undervisning och handledning för arbetstagarna. Arbetsgivaren skall ge arbetstagarna tillräcklig information om olägenheterna och riskerna på arbetsplatsen samt se till att arbetstagarna med beaktande av sitt yrkeskunnande och sin arbetserfarenhet får tillräcklig introduktion i arbetet, arbetsförhållandena och de korrekta arbetsmetoderna. Detta gäller i synnerhet nya arbetstagare eller förändringar i arbetssituationen. Vid behov skall kompletterande undervisning och handledning

ges.

Beträffande farlig verksamhet och skyldigheten att evakueras arbetstagare hänvisas till 9 och 10 § arbetarskyddslagen, vilka relateras här ovan, samt till 8 § 3 mom. i samma lag, vilket lagrum förutsätter att arbetsgivaren planerar, väljer och dimensionerar de åtgärder som behövs för att förbättra arbetsförhållandena, varvid de grundläggande principer för förebyggande arbetarskydd som uppräknas i lagrummet iakttas. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Enligt artikel 8 stycke 1 i konventionen har arbetstagarna rätt att a) bli hörda i säkerhetsfrågor, b) delta i tillämpningen av säkerhets- och hälsoåtgärder samt i valet av arbetarskyddsfullmäktige och arbetarskyddskommittéer, c) vägra utföra arbete som medför uppenbara olycksfallsrisker.

I 17 § arbetarskyddslagen bestäms om samarbetet mellan arbetsgivare och arbetstagare i frågor som gäller säkerheten på arbetsplatsen. Enligt den skall arbetsgivaren och arbetstagarna tillsammans upprätthålla och förbättra säkerheten på arbetsplatsen. Arbetsgivaren skall se till att arbetstagarna i tillräckligt god tid får behövlig information om sådant som påverkar säkerheten, hälsan och andra arbetsförhållanden på arbetsplatsen samt om bedömningar och andra utredningar som gäller dessa frågor. Arbetsgivaren skall också se till att dessa frågor behandlas på lämpligt sätt och i tillräckligt god tid mellan arbetsgivaren och arbetstagarna eller företrädare för dem.

I lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden och i den förordning (954/1973) som utfärdats med stöd av den föreskrivs om det samarbete mellan arbetsgivare och arbetstagare som gäller främjande och utvecklande av arbetarskyddet. Bestämmelserna gäller arbetarskyddschefens, arbetarskyddsfullmäktiges, vicefullmäktiges och arbetarskyddskommissionens uppgifter samt tillsättandet och valet av dessa.

Bestämmelser om arbetstagarens rätt att vägra utföra arbete ingår i 23 § arbetarskyddslagen. Arbetstagaren har rätt att vägra utföra arbete som medför allvarig fara för arbetstagarens eller andra arbetstages liv eller hälsa. Arbetsgivaren eller dennes företrädare skall så snart som möjligt underrättas om att arbetet inte utförs. Rätten att vägra utföra ar-

bete kvarstår till dess arbetsgivaren har avlägsnat riskfaktorerna eller annars sett till att arbetet kan utföras tryggt.

Stycke 2 i artikeln förutsätter att arbetstagarna och deras representanter iakttar föreskrivna förfaranden som gäller säkerheten. Motsvarande förpliktelse ingår i 18 § 1 mom. arbetarskyddslagen, enligt vilket det bland arbetstagarnas allmänna skyldigheter ingår att iakttä de föreskrifter och anvisningar som arbetsgivaren meddelar i enlighet med sina befogenheter. Arbetstagarna skall även iakttä den ordning och renlighet samt omsorgsfullhet och försiktighet som arbetet och arbetsförhållandena förutsätter och som behövs för att upprätthålla säkerhet och hälsa. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 9 stycke 1 i konventionen förutsätter att maskiner, utrustning och redskap som används inom lantbruket följer nationella eller andra erkända säkerhetsnormer och är ändamålsenligt installerade, underhållna och skyddade. Bestämmelser om säkerheten för maskiner och redskap ingår i statsrådets beslut om säkerhetsföreskrifter för maskiner (1314/1994) och statsrådets beslut om personlig skyddsutrustning (1406/1993), enligt vilka maskiner och säkerhetskomponenter samt personlig skyddsutrustning anses uppfylla kraven i bilaga 1 till besluten när de har konstruerats, byggts och utrustats enligt de harmoniserade standarder som gäller för dem. På jord- och skogsbrukstraktorer tillämpas statsrådets förordning om E-Gtypgodkännande av traktorer (716/2001).

Enligt 43 § arbetarskyddslagen, som gäller idrifttagningsbesiktningar och återkommande besiktningar av arbetsredskap, skall maskiner, arbetsredskap och andra anordningar vilkas installation eller installations- och användningsförhållanden påverkar säkerheten besiktas för säkerställande av att de är korrekt installerade och i säkert funktionsdugligt skick innan de första gången tas i drift. Vidare skall de besiktas med regelbundna intervaller efter idrifttagandet och vid behov även efter exceptionella situationer för säkerställande av att de är i funktionsdugligt skick.

Stycke 2 i artikeln förutsätter att myndigheterna vidtar åtgärder för att säkerställa att tillverkare, importörer och leverantörer av maskiner och redskap iakttar säkerhetsnormerna och informerar användarna om med produkterna förknippade risker och märkningar som varnar för fara. I varudeklaratio-

nen skall landets officiella språk användas. Om tillverkarnas, importörernas och leverantörernas förpliktelser i anknytning till produkternas säkerhet föreskrivs i 40 § 1 och 2 mom. lagen om skydd i arbete (299/1958), vilka enligt arbetarskyddslagen förblir tillämpliga tills något annat bestäms. Tillverkarna, importörerna och leverantörerna skall utöver föremålet tillhandahålla behövliga anvisningar om hur det skall monteras, användas och underhållas. Vid behov skall anvisningarna innehålla instruktioner om rengöring, sedvanliga reparationer och regleringar. Enligt lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden övervakas produktsäkerheten av arbetarskyddsmyndigheterna. För förhindrande av att produkter som strider mot bestämmelserna släpps ut på marknaden kan tvångsmedel tillgripas.

Stycke 3 i artikeln förutsätter att arbetsgivarna säkerställer att arbetstagarna har tillgång till och förstår sådana säkerhetsinstruktioner som hänför sig till maskiner. Om undervisning och anvisningar som riktar sig till arbetstagarna föreskrivs i 6 § statsrådets beslut om anskaffning, trygg användning och besiktning av maskiner och annan arbetsutrustning som används i arbete (856/1998), vilken förutsätter att arbetsgivaren ger arbetstagaren tillräcklig undervisning och handledning i användningen av arbetsutrustningen, de erfarenheter som man fått under användningen av den och i undvikande av faror och sådana exceptionella situationer som kan förutses. Vid behov skall anvisningarna vara skriftliga. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 10 i konventionen a) förbjuder sådan användning av lantbruksmaskiner och lantbruksutrustning som strider mot dessas ursprungliga syfte och transport av personer, om inte något annat bestäms nationellt, b) förutsätter att de som använder lantbruksmaskiner och lantbruksutrustning har en behörighet som överensstämmer med nationell lagstiftning och praxis. I 41 § 1 mom. arbetarskyddslagen, vilket gäller användningen av maskiner, arbetsredskap och andra anordningar, förutsätts att det i arbete används endast sådana maskiner, arbetsredskap och andra anordningar som överensstämmer med de bestämmelser som gäller dem samt som är lämpliga och ändamålsenliga för arbetet och arbetsförhållandena. Vidare skall det ses till

att användningen av dem inte orsakar risker för de arbetstagare som arbetar med dem eller för andra personer som vistas på arbetsplatsen.

Också 3 § statsrådets beslut om anskaffning, trygg användning och besiktning av maskiner och annan arbetsutrustning som används i arbete förutsätter att arbetsgivaren försäkras sig om att arbetsutrustningen används endast för sådana arbeten och under sådana omständigheter som den lämpar sig för. Enligt 28 § i nämnda beslut skall rörlig arbetsutrustning vara konstruerad så, att riskerna för föraren eller arbetstagare som åker med på arbetsutrustningen minimeras under förflyttningen.

Kraven beträffande behörigheten hos dem som använder lantbruksmaskiner fastställs i 14 § 1 mom. arbetarskyddslagen, vars innehåll refereras i samband med artikel 7 i denna del. Enligt 2 mom. kan genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om den undervisning som skall ges arbetstagare i yrken där särskild behörighet krävs. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Enligt artikel 11 stycke 1 i konventionen skall säkerhetsföreskrifter finnas för hantering och transport av varor. Stycke 2 förbjuder hantering med mänsklig kraft av sådana bördor som äventyrar hälsan. På lyft och förflyttningar samt annan hantering av bördor som sker för hand och som på grund av arbetets art eller ogynnsamma ergonomiska förhållanden föranleder i synnerhet risk för att arbetstagarens rygg skall skadas tillämpas statsrådets beslut om manuellt utförda lyft och flyttningar i arbetet (1409/1993). Beslutets 2 § förutsätter att arbetsgivaren vidtar de organisatoriska åtgärder eller förser arbetstagarna med de medel, framför allt mekanisk utrustning, som behövs för att undvika att laster behöver hanteras manuellt. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 12 i konventionen gäller a) ett system för klassificering av lantbrukskemikalier, b) skyldigheten för tillverkare, importörer och leverantörer att följa säkerhetsföreskrifter och att tillhandahålla information samt c) ett system för förstöring av kemikalier och kemikaliebehållare. Bestämmelser om skyldigheten för olika verksamhetsidkare att klassificera, ombesörja, inhämta information, förse emballaget med påskrifter och lämna upplysningar ingår i kemikalielagen (744/1989) samt lagen om bekämpningsmedel

(327/1969). Bestämmelserna motsvarar kraven i artikeln. Om återvinning och förstöring av kemikalier som tagits ur bruk bestäms i avfallslagen (1072/1993). Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 13 i konventionen förutsätter att det på arbetsplatsen ges tillräckliga anvisningar om skyddsåtgärder som skall iakttas åtminstone vid a) tillverkning, hantering, användning, lagring och transport av kemikalier, b) spridning av kemikalier, c) underhåll, reparation och rengöring av utrustning för hantering av kemikalier och kemikaliebehållare, och d) förstöring av tomma behållare samt hantering och förstöring av kemiskt avfall och ur bruk tagna kemikalier. Bestämmelser om omständigheter som motsvarar artikelbestämmelserna ingår i kemikalielagen och kemikalieförordningen (620/1990). Den allmänna omsorgsplikt som ingår i lagens 15 § förutsätter att det med beaktande av kemikalernas mängd och farlighet iakttas tillräcklig omsorg och försiktighet vid hantering av kemikalier så att men för hälsan och miljön förebyggs. Bestämmelser om omständigheter som motsvarar bestämmelserna i artikeln ingår också i lagen om bekämpningsmedel och avfallslagen. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 14 i konventionen gäller hantering av djur samt förebyggande av smittsamma sjukdomar, allergier och förgiftningar som beror på biologiska agenser. Allmänna anvisningar om skyddandet av arbetstagare mot de olägenhetsfaktorer som uppräknas i artikeln finns i statsrådets beslut (1155/1993), vilket gäller skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet. Beträffande damm tillämpas dessutom social- och hälsovårdsministeriets förordning om koncentrationer som befunnits skadliga (190/2002). I fråga om djursjukdomar kompletteras saken av de sjukdomsspecifika föreskrifter som jord- och skogsbruksministeriet utfärdar med stöd av lagen om djursjukdomar (55/1980). Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 15 i konventionen förutsätter att nationella lagar och bestämmelser följs vid konstruktionen, reparationen och installationen av lantbruksbyggnader och lantbruksanordningar. Bestämmelser om säkerheten hos konstruktioner som hör samman med bygg-

nader ingår i bestämmelserna i Finlands byggbestämmelsesamling, vilka utfärdas med stöd av markanvändnings- och bygglagen (132/1999). För lantbruksbyggnadernas del kompletteras bestämmelserna genom jord- och skogsbruksministeriets bygganvisningar. Dessutom ingår bestämmelser om säkerheten hos anordningar i statsrådets beslut om säkerhetsföreskrifter för maskiner. Säkerhetskraven för elmaterial regleras i elsäkerhetslagen (410/1996). På bygg-, installations- och reparationsarbeten tillämpas arbetarskyddslagen. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 16 styckena 1 och 2 i konventionen gäller förbud mot farligt arbete som utförs av personer under 18 år och arbeten som är farliga för unga arbetstagare. Enligt 9 § 2 mom. lagen om unga arbetstagare (998/1993) får personer under 18 år inte anlitas för arbeten som kan medföra särskild risk för olycksfall eller men för hälsan. Bilagan till social- och hälsovårdsministeriets förordning (128/2002), vilken utfärdats med stöd av samma lag, innehåller en förteckning över exempel på arbeten som är farliga och som avses i förordningen om skydd för unga arbetstagare (508/1986).

Stycke 3 i artikeln tillåter avvikelser från förbudet mot att låta personer under 18 år utföra farligt arbete, förutsatt att den unga arbetstagarens säkerhet garanteras. Enligt 4 § förordningen om skydd för unga arbetstagare kan en ung arbetstagare som har fyllt 16 år utföra arbete som avses i den ovan nämnda exempelförteckningen eller därmed jämförbart arbete. Villkoret är emellertid att varken de anordningar eller ämnen som är avsedda att användas av den unga arbetstagaren eller arbetsförhållandena, med beaktande av omständigheterna beträffande honom personligen, inte medför särskild risk för olycksfall eller att hälsan ödeläggs. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Enligt artikel 17 i konventionen skall nivån på säkerheten i arbetet för tillfälligt anställda och säsongarbetare motsvara den säkerhet i arbetet som gäller ordinarie anställda. I lagstiftningen i Finland skiljer sig inte ställningen för tillfälligt anställda och säsongarbetare från ställningen för ordinarie anställda när det gäller säkerheten i arbetet. På arbete som uppfyller kriterierna för arbetsförhållande tillämpas arbetarskyddslagen, oberoende av

arbetsförhållandets varaktighet. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 18 i konventionen gäller kvinnliga lantarbetares särbehov i anknytning till havandeskap, amning och fortplantningshälsa. Bestämmelser om gravida arbetstagares säkerhet i arbetet ingår i 2 kap. 3 § 2 mom. arbetsavtalslagen. Enligt lagrummet skall arbetsgivaren sträva efter att för graviditetstiden flytta arbetstagaren till andra uppgifter som är lämpliga med beaktande av hennes arbetsförmåga och yrkesskicklighet, om hennes arbetsuppgifter eller arbetsförhållanden äventyrar hennes eller fostrets hälsa och riskfaktorn inte kan elimineras i arbetet eller arbetsförhållandena. Gravida arbetstagares särbehov beaktas också i arbetarskyddslagen. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 19 i konventionen innehåller bestämmelser om a) sociala utrymmen för arbetstagarna och b) miniminormer för inkvarteringen av arbetstagare som bor på företaget. I 48 § arbetarskyddslagen föreskrivs om tvätt- och omklädningsrum, förvaringsskåp för kläder, mat- och vilrum, toaletter samt andra personalrum på arbetsplatsen eller i dess omedelbara närhet som arbetstagarna skall ha tillgång till. När behovet av sådana planeras beaktas arbetets art och varaktighet samt antalet arbetstagare.

Bestämmelser om de sanitära kraven på bostäder och andra vistelseutrymmen ingår i hälsoskyddslagen (763/1994) och hälsoskyddsförordningen (1280/1994). Med stöd av den nämnda lagen kan en myndighet med anledning av en sanitär olägenhet i en bostad eller något annat vistelseutrymme förbjuda eller begränsa nyttjandet av bostaden eller vistelseutrymmet. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 20 i konventionen förutsätter att bestämmelser om arbetstiden för lantarbetare ingår i den nationella lagstiftningen. Enligt 1 § arbetstidslagen (605/1996) tillämpas lagen på arbete som utförs på grundval av ett arbetsavtal enligt 1 § arbetsavtalslagen eller på grundval av ett tjänsteförhållande, om inte något annat bestäms. På arbete som utförs av personer under 18 år tillämpas dessutom arbetstidsbestämmelserna i 4–8 § lagen om unga arbetstagare. Också i kollektivavtalen bestäms om arbetstider som skall tillämpas på lantbruksarbete. Med stöd av ovan nämnda

motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

Artikel 21 styckena 1 och 2 handlar om försäkringsskyddet för lantarbetare och det socialskydds- och försäkringssystem som omfattar dem. Socialskyddssystemet i Finland gör ingen skillnad mellan lantarbetare och arbetstagare inom andra sektorer. Arbetsgivaren är skyldig att försäkra sina arbetstagare på det sätt som förutsätts i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948). Alla arbetstagare har samma rätt till förmåner vid olycksfall och yrkessjukdomar, och dessa förmåner är inte beroende av arbetets art. Med stöd av ovan nämnda motiveringar finns det inget hinder för att godkänna artikeln.

2.2. Rekommendationen

Rekommendationen preciserar och kompletterar bestämmelserna i konventionen. Lagstiftningen i Finland motsvarar målen för konventionen också till den del de gäller lantbruksföretagare som utför eget arbete.

3. Konventionens och rekommendationens förhållande till gemenskapsrätten

3.1. Konventionen

I Europeiska gemenskapen pågår för närvarande ingen beredning av rättsakter som gäller arbetarskyddet inom lantbruket. Arbetarskyddslagstiftningen i Finland motsvarar EU:s direktiv om arbetarskydd och är förenlig med konventionsbestämmelserna, som närmast gäller konventionella risker för olycksfall i lantbruket.

3.2. Rekommendationen

Inom Europeiska gemenskapen har lagts fram ett förslag till rådets rekommendation om tillämpning på egenföretagare av lagstiftningen om hälsa och säkerhet i arbetet. Rekommendationen baserar sig på en resolution som Europaparlamentet utfärdat och som gäller de allmänna ramarna för gemenskapens verksamhet i fråga om säkerhet, hygien och hälsa i arbetet. I resolutionen konstaterades att ramarna kommer att inbegripa rättsakter genom vilka ramdirektiv 89/391/EEG om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet utsträcks att gälla självständiga yrkesutövare. I punkt 7

i förslaget till rekommendation hänvisas till målet för ILO:s rekommendation nr 192, enligt vilket det skydd som konventionen ger stegvis bör utvidgas till att omfatta de självständiga lantbruksföretagarna.

4. Ikraftträdande och uppsägning

Konvention nr 184 träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos Internationella arbetsbyråns generaldirektör. Därefter träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

En medlemsstat som har ratificerat konventionen kan säga upp den då tio år förflutit från den dag då konventionen först trätt i kraft, genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder inte i kraft förrän ett år efter den dag då den har registrerats. Varje medlemsstat som inte inom det år som följer på utgången av den nämnda uppsägningstiden gör bruk av sin uppsägningsrätt kan säga upp konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

5. Behovet av riksdagens samtycke

I enlighet med 94 § 1 mom. grundlagen (731/1999) godkänner riksdagen fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande.

En bestämmelse i ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse skall anses höra till området för lagstiftningen, 1) om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, 3) om den sak som bestämmelsen gäller skall föreskrivas i lag, enligt grundlagen eller 4) om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. En bestämmelse i en internationell förpliktelse hör enligt dessa kriterier till området för lagstiftningen, oavsett om den strider mot eller

överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd).

I avsnitt 2.1. i detaljmotiveringen ovan utreds i detalj förhållandet mellan konvention nr 184 och arbetarskyddslagstiftningen i Finland. Med stöd av propositionen hör de bestämmelser i artikel 4 i konventionen som gäller utseendet av en myndighet som svarar för verkställandet och övervakningen av åtgärdsprogrammet, definieringen av arbetsgivarnas och arbetstagarnas rättigheter och skyldigheter i anknytning till säkerheten i arbetet, upprättandet av ett organ för samarbete mellan olika lantbrukssektorer, myndighetens rätt att ingripa i farlig verksamhet med tvångsmedel samt straffbarheten för farlig verksamhet till området för lagstiftningen, eftersom det föreskrivs om dessa frågor i lagen om arbetarskyddsförvaltningen, lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden, arbetarskyddslagen och strafflagen.

Bestämmelsen i artikel 5, som gäller ett inspektionssystem för arbetsplatserna inom lantbruket, hör till området för lagstiftningen, eftersom arbetarskyddsförvaltningens organisation regleras i lagen om arbetarskyddsförvaltningen.

Bestämmelserna i artikel 6, som gäller arbetsgivarnas skyldighet att säkerställa arbetstagarnas säkerhet och de på en gemensam arbetsplats verksamma arbetsgivarnas och självständiga yrkesutövarnas samarbete i säkerhetsfrågor, hör till området för lagstiftningen, eftersom dessa frågor regleras i arbetarskyddslagen.

Bestämmelserna i artikel 7, som gäller arbetsgivarnas skyldighet att bedöma riskfaktorer på arbetsplatsen och därav följande skyddsåtgärder, ge arbetstagarna utbildning och instruktioner samt övervaka dem och stoppa farlig verksamhet samt evakuera arbetstagarna, hör till området för lagstiftningen, eftersom dessa frågor regleras i arbetarskyddslagen.

Bestämmelserna i artikel 8, som gäller arbetstagarnas rätt att informeras och bli hörda i säkerhetsfrågor, rätt att delta i samarbete som gäller utvecklande av arbetarskyddet, rätt att vägra utföra arbete samt skyldighet att iaktta anvisningar som gäller säkerheten i arbetet, hör till området för lagstiftningen, eftersom dessa frågor regleras i arbetarskyddslagen och lagen om tillsynen över arbetar-

skyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden.

Bestämmelsen i artikel 9, som gäller ändamålsenlig installation och dito underhåll av lantbruksmaskiner och utrustning samt skyldigheterna för tillverkare och leverantörer beträffande produktsäkerheten, hör till området för lagstiftningen, eftersom dessa frågor regleras i arbetarskyddslagen.

Bestämmelserna i artikel 10, som gäller ändamålsenlig användning av lantbruksmaskiner och utrustning och sådana lantbruksmaskiner som inte är lämpade för transport av människor, hör till området för lagstiftningen, eftersom dessa frågor regleras i arbetarskyddslagen.

Bestämmelserna i artikel 12, som gäller ett system för klassificering av kemikalier, olika verksamhetsidkares skyldigheter samt förstöring av kemiskt avfall, hör till området för lagstiftningen, eftersom dessa frågor regleras i kemikalielagen, lagen om bekämpningsmedel och avfallslagen.

Bestämmelserna i artikel 13, som gäller skyddsåtgärder som skall iakttas på arbetsplatsen vid hantering av kemikalier, hör till området för lagstiftningen, eftersom dessa frågor regleras i kemikalielagen, lagen om bekämpningsmedel och avfallslagen.

Bestämmelserna i artikel 15, som gäller nationell lagstiftning i anknytning till byggande, reparation och underhåll av lantbruksbyggnader, hör till området för lagstiftningen, eftersom bestämmelser om säkerheten hos konstruktionen har utfärdats med stöd av markanvändnings- och bygglagen. Dessutom tillämpas arbetarskyddslagen på bygg-, installations- och reparationsarbete.

Bestämmelsen i artikel 16, som gäller förbud mot farligt arbete som utförs av personer under 18 år, hör till området för lagstiftningen, eftersom denna fråga regleras i lagen om unga arbetstagare.

Bestämmelsen i artikel 17, som gäller skyddet för tillfälligt anställda och säsongarbetare, hör till området för lagstiftningen, eftersom denna fråga regleras i arbetarskyddslagen.

Bestämmelsen i artikel 18, som gäller särbehoven i anknytning till kvinnliga lantarbetares fortplantningshälsa, hör till området för lagstiftningen, eftersom denna fråga regleras i arbetsavtalslagen och arbetarskyddslagen.

Bestämmelserna i artikel 19, som gäller soci-

ala utrymmen för arbetstagare och miniminormer för inkvarteringen av arbetstagare, hör till området för lagstiftningen, eftersom dessa frågor regleras i arbetarskyddslagen och hälsoskyddslagen.

Bestämmelsen i artikel 20, som gäller arbetstiderna för lantarbetare, hör till området för lagstiftningen, eftersom denna fråga regleras i arbetstidslagen. Bestämmelsen hänför sig dessutom till den grundläggande rättighet som avses i 18 § 1 mom. grundlagen och som förutsätter att det allmänna skall sörja för skyddet av arbetskraften som ett led i arbetstidsskyddet.

Bestämmelserna i artikel 21, som gäller försäkringsskyddet för lantarbetare och det socialskydds- och försäkringssystem som omfattar dem, hör till området för lagstiftningen, eftersom dessa frågor regleras i lagen om olycksfallsförsäkring och lagstiftningen om pensionsskydd för arbetstagare.

Artikel 19 i Internationella arbetsorganisationens stadga förutsätter att varje medlemsstat inom en viss tid efter det att den allmänna konferensen avslutats för de av den allmänna konferensen antagna konventionerna och rekommendationerna till behörigt statligt organ för lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder. Med anledning av detta bör konvention nr 184 och rekommendation nr 192 tas upp till riksdagsbehandling.

6. Lagstiftningsordning

Konvention nr 184 innehåller inte bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. grundlagen. Således kan konventionen enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet, och förslaget till lag om sättande i kraft kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås

att Riksdagen godkänner Internationella arbetsorganisationens konvention nr 184 om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket, som antagits den 21 juni 2001 vid åttionionde Internationella arbetskonferensen i Genève, och att Riksdagen godkänner rekommendation nr 192 om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket, som antagits den 21 juni 2001 vid

åttionde Internationella arbetskonferensen i Genève.

Eftersom konventionen innehåller bestäm-

melser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslagen

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket som hör till området för lagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser i den vid Internationella arbetskonferensen den 21 juni 2001 i Genève antagna konventionen nr 184 om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket som hör till området för lagstiftningen gäller som lag

sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Jan-Erik Enestam

Bilaga

(Översättning)

KONVENTION NR 184

KONVENTION OM ARBETARSKYDD OCH ARBETSHYGIEN I LANTBRUKET

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och som samlats där den 5 juni 2001 till sitt åttionionde möte, tar hänsyn till principerna i relevanta konventioner och rekommendationer gällande arbetslivet, i synnerhet 1958 års konvention och rekommendation om plantagearbetares arbetsförhållanden, 1964 års konvention och rekommendation angående förmåner vid yrkesskada, 1969 års konvention och rekommendation angående yrkesinspektion inom lantbruket, 1981 års konvention och rekommendation om skydd i arbete, arbetshygien och arbetsmiljö, 1985 års konvention och rekommendation om företagshälsövård, och 1990 års konvention och rekommendation om säkerhet vid användning av kemikalier i arbetet, framhåller behovet av ett enhetligt sätt att förhålla sig till lantbruket, och tar hänsyn till de vidare ramar enligt principerna i ILO:s övriga dokument som är tillämpliga på branschen, i synnerhet 1948 års konvention angående facklig föreningsfrihet och skydd för facklig organisationsrätt, 1949 års konvention angående tillämpningen av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, 1973 års konvention om minimiålder för tillträde till arbete, och 1999 års konvention och rekommendation om de värsta formerna av barnarbete, 1999, tar hänsyn till den trepartiska deklarationen om de multinationella företagen och socialpolitiken samt relevanta riktlinjer, särskilt riktlinjerna för registrering och rapportering av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar, 1996, och riktlinjerna för arbetarskydd och arbetshygien i skogsarbete, 1998,

CONVENTION NO 184

CONCERNANT LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ DANS L'AGRICULTURE

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 5 juin 2001, en sa quatre-vingt-neuvième session. Notant les principes inscrits dans les conventions et recommandations internationales du travail pertinentes, en particulier la convention et la recommandation sur les plantations, 1958, la convention et la recommandation sur les prestations en cas d'accident du travail et de maladies professionnelles, 1964, la convention et la recommandation sur l'inspection du travail (agriculture), 1969, la convention et la recommandation sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, la convention et la recommandation sur les services de santé au travail, 1985, et la convention et la recommandation sur les produits chimiques, 1990; Soulignant la nécessité d'une approche cohérente de l'agriculture et tenant compte du cadre plus large des principes inscrits dans d'autres instruments de l'OIT applicables à ce secteur, en particulier la convention sur la liberté syndicale et la protection du droit syndical, 1984, la convention sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949, la convention sur l'âge minimum 1973, et la convention sur les pires formes de travail des enfants, 1999;

Notant la Déclaration de principes tripartite sur les entreprises multinationales et la politique sociale ainsi que les recueils de directives pratiques pertinents, en particulier le Recueil de directives pratiques sur l'enregistrement et la déclaration des accidents du travail et des maladies professionnelles, 1996, et le Recueil de directives pratiques sur la sécurité et la santé dans les

har beslutat att anta vissa förslag om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket, vilket utgör den fjärde punkten på mötets dagordning, och

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention,

antar denna den tjugoförsta dagen i juni månad år tjugohundraett följande konvention, som kan kallas 2001 års konvention om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket.

I. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

I denna konvention avses med uttrycket "lantbruk" de jord- och skogsbruksverksamheter som äger rum i lantbruksföretag, inbegripet växtodling, skogsbruk, husdjurs- och insektsskötsel, av företaget eller för företagets räkning utförd bearbetning av jordbruksprodukter och animaliska produkter samt användning och underhåll av maskiner, utrustning, redskap, verktyg och jordbruksanordningar, vari ingår varje process, lagring, funktion eller transport inom lantbruksföretaget som hänför sig direkt till lantbruksproduktionen.

Artikel 2

I denna konvention avses med uttrycket "lantbruk" inte

- a) husbehovsodling,
- b) industriella processer där lantbruksprodukter används som råvaror samt tjänster som anknyter till dem, och
- c) industriellt utnyttjande av skog.

Artikel 3

1. Efter att ha hört berörda representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer

- a) kan den behöriga myndigheten i en medlemsstat som ratificerar konventionen ute-

travaux forestiers, 1998;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la sécurité et la santé dans l'agriculture, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt et unième jour de juin deux mille un, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la sécurité et la santé dans l'agriculture, 2001.

I. CHAMP D'APPLICATION

Article 1

Aux fins de la présente convention, le terme "agriculture" comprend les activités agricoles et forestières qui sont menées dans des exploitations agricoles, y compris la production végétale, les activités forestières, l'élevage des animaux et des insectes, la transformation primaire des produits agricoles et animaux par l'exploitant ou en son nom ainsi que l'utilisation et l'entretien de machines, d'équipements, d'appareils, d'outils et d'installations agricoles, y compris tout procédé, stockage, opération ou transport effectué dans une exploitation agricole qui sont directement liés à la production agricole.

Article 2

Aux fins de la présente convention, le terme "agriculture" ne comprend pas:

- a) l'agriculture de subsistance;
- b) les procédés industriels qui utilisent des produits agricoles comme matières premières et les services qui leur sont liés;
- c) l'exploitation industrielle des forêts.

Article 3

1. Après consultation des organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressés, l'autorité compétente d'un Membre qui ratifie la présente convention:

- a) peut exclure de l'application de cette convention ou de certaines de ses disposi-

sluta ur tillämpningsområdet för konventionen eller vissa av bestämmelserna i den vissa lantbruksföretag eller avgränsade arbetstagarkategorier, om tillämpning av konventionen på dem skulle medföra avsevärda särproblem, och

b) skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat som ratificerar konventionen i fråga om sådana ur konventionen uteslutna företag och arbetstagarkategorier utarbeta planer med vilkas hjälp dessa företag och arbetstagarkategorier stegvis görs delaktiga av bestämmelserna i konventionen.

2. Varje medlemsstat skall i sin första rapport enligt artikel 22 i Internationella arbetsorganisationens stadga, vilken rapport gäller tillämpning av konventionen, uppräknat de företag och arbetstagarkategorier som i enlighet med punkt 1 a i denna artikel har uteslutits ur konventionen samt grunderna för uteslutningen. Medlemsstaten skall i sina senare rapporter ange de åtgärder genom vilka det stegvisa inbegripandet av dessa arbetstagare i konventionsbestämmelserna har främjats.

II. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall utarbeta, verkställa och med regelbundna mellanrum revidera ett enhetligt nationellt åtgärdsprogram för arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket, vid vars uppgörande berörda representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer skall höras och nationella förhållanden samt nationell praxis skall beaktas. Målet för detta åtgärdsprogram skall vara att, genom att eliminera, minimera eller kontrollera riskerna i lantbrukets arbetsmiljö, förebygga olycksfall och olägenheter för hälsan som är förorsakade av arbetet eller arbetsrelaterade eller som inträffar i arbetet.

2. För uppnående av detta mål skall i de nationella lagarna och bestämmelserna

a) utses en behörig myndighet som svarar för åtgärdsprogrammets verkställighet samt utövar tillsyn över iakttagandet av nationella lagar och bestämmelser om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket,

b) definieras arbetsgivarnas och arbetstagarernas rättigheter och skyldigheter i anknytning till arbetarskyddet och arbetshygien i lantbruket, och

tions certaines exploitations agricoles ou des catégories limitées de travailleurs, lorsque des problèmes particuliers et sérieux se posent;

b) devra, en cas d'une telle exclusion, prévoir de couvrir progressivement toutes les exploitations et toutes les catégories de travailleurs.

2. Tout Membre devra mentionner, dans le premier rapport sur l'application de la convention soumis en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute exclusion en vertu du paragraphe 1 a) du présent article, en donnant les raisons de cette exclusion. Dans ses rapports ultérieurs, il devra exposer les mesures prises en vue d'étendre progressivement les dispositions de la convention aux travailleurs concernés.

II. DISPOSITIONS GENERALES

Article 4

1. A la lumière des conditions et de la pratique nationales et après consultation des organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressés, les Membres devront définir, mettre en application et réexaminer périodiquement une politique nationale cohérente en matière de sécurité et de santé dans l'agriculture. Cette politique vise à prévenir les accidents et les atteintes à la santé qui résultent du travail, sont liés au travail ou surviennent au cours du travail en éliminant, réduisant à un minimum ou maîtrisant les risques dans le milieu de travail agricole.

2. A cette fin, la législation nationale devra:

a) désigner l'autorité compétente chargée de mettre en œuvre cette politique et de veiller à l'application de la législation nationale concernant la sécurité et la santé au travail dans l'agriculture;

b) définir les droits et obligations des employeurs et des travailleurs en matière de sécurité et de santé au travail dans l'agriculture;

c) upprättas organ för samordning mellan myndigheter och instanser som representerar olika sektorer inom lantbruket och dessas verksamhets- och ansvarsområden definieras. Uppmärksamhet skall härvid fästas vid att uppgifterna kompletterar varandra samt vid nationella förhållanden och nationell praxis.

3. Den behöriga myndighet som ålagts att sköta uppgiften skall i enlighet med nationella lagar och bestämmelser bestämma om åtgärdande och behörigt bestraffande av sådana lantbruksrelaterade verksamheter som medför omedelbar fara för arbetstagarnas säkerhet eller hälsa. Vid behov skall en verksamhet kunna avbrytas eller begränsas tills de omständigheter som äventyrar hälsan eller säkerheten har avhjälpits.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att de har ett adekvat system för inspektion av arbetsställena inom lantbruket och att tillräckliga medel har anslagits för systemets verksamhet.

2. I enlighet med den nationella lagstiftningen kan den behöriga myndigheten regionalt eller lokalt tillåta att berörda statliga myndigheter, offentliga inrättningar eller enskilda under statens insyn stående inrättningar bistår vid förrättandet av vissa inspektioner eller förrätta inspektioner i samarbete med sådana instanser.

III. FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER OCH SKYDDSÅTGÄRDER

ALLMÄNT

Artikel 6

1. Arbetsgivaren skall vara skyldig att säkerställa arbetstagarnas säkerhet och hälsa beträffande alla med arbetet relaterade aspekter i enlighet med nationella lagar och bestämmelser.

2. De nationella lagarna och bestämmelserna eller den behöriga myndigheten skall förutsätta att om två eller flera arbetsgivare eller en eller flera arbetsgivare och en eller

c) établir des mécanismes de coordination intersectorielle entre les autorités et organes compétents pour le secteur agricole et définir leurs fonctions et responsabilités compte tenu de leur complémentarité ainsi que des conditions et des pratiques nationales.

3. L'autorité compétente désignée devra prévoir des mesures correctives et des sanctions appropriées conformément à la législation et à la pratique nationales, y compris, s'il y a lieu, la suspension ou la limitation des activités agricoles qui présentent un risque imminent pour la sécurité et la santé des travailleurs, jusqu'à ce que les conditions ayant donné lieu à la suspension ou à la limitation aient été corrigées.

Article 5

1. Les Membres devront faire en sorte qu'un système d'inspection suffisant et approprié des lieux de travail agricoles existe et qu'il soit doté des moyens adéquats.

2. Conformément à la législation nationale, l'autorité compétente pourra, à titre auxiliaire, confier à des administrations ou à des institutions publiques appropriées ou à des institutions privées sous contrôle gouvernemental, certaines fonctions d'inspection, au niveau régional ou local, ou associer ces administrations à l'exercice de ces fonctions.

III. MESURES DE PREVENTION ET DE PROTECTION

GENERALITES

Article 6

1. Dans la mesure où cela est compatible avec la législation nationale, l'employeur a l'obligation d'assurer la sécurité et la santé des travailleurs pour toute question liée au travail.

2. La législation nationale ou l'autorité compétente devra prévoir que, sur un lieu de travail agricole, lorsque deux ou plus de deux employeurs exercent des activités ou

flera självständiga yrkesutövare verkar på samma lantbruksarbetsställe skall dessa samarbeta för tillämpande av säkerhets- och hälsoföreskrifterna. Den behöriga myndigheten skall vid behov föreskriva om allmänna tillvägagångssätt som skall tillämpas i detta samarbete.

Artikel 7

För iakttagande av det nationella åtgärdsprogram som nämns i artikel 4 skall de nationella lagarna och bestämmelserna eller den behöriga myndigheten föreskriva, med beaktande av företagets storlek och företagsverksamhetens art, att arbetsgivaren skall

a) på tillbörligt sätt bedöma riskerna för arbetstagarnas säkerhet och hälsa och införa förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder, om resultatet av bedömningen förutsätter detta. Genom åtgärderna säkerställs det att alla verksamheter, arbetsställen, maskiner, kemikalier, verktyg och processer och all utrustning inom lantbruket som står under arbetsgivarens kontroll överensstämmer med de fastställda säkerhets- och hälsonormerna under alla tilltänkta användningsförhållanden,

b) säkerställa att lantarbetarna övervakas i tillräcklig utsträckning och att de får tillräcklig och ändamålsenlig utbildning, begripliga anvisningar och tillräcklig instruktion i säkerhets- och hälsofrågor. Anvisningarna och instruktionerna skall gälla arbetsrelaterade faror och risker samt hur man skyddar sig mot dem. Härvid skall utbildningsnivån och språkliga skillnader beaktas, och

c) vidta omedelbara åtgärder för att stoppa sådan verksamhet som medför omedelbar och allvarlig fara för säkerheten och hälsan samt evakuera arbetstagarna på lämpligt sätt.

Artikel 8

1. Lantarbetarna skall ha rätt att

a) informeras och bli hörda i säkerhets- och hälsofrågor samt när det gäller risker som ny teknik medför,

b) delta i tillämpningen och översynen av

lorske un ou plusieurs employeurs et un ou plusieurs travailleurs indépendants exercent des activités, ils devront coopérer pour appliquer les prescriptions de sécurité et de santé. Le cas échéant, l'autorité compétente devra prescrire des procédures générales pour cette collaboration.

Article 7

Pour l'application de la politique nationale visée à l'article 4 de la convention, la législation nationale ou l'autorité compétente devra disposer, compte tenu de la taille de l'exploitation et de la nature de son activité, que l'employeur doit:

a) réaliser des évaluations appropriées des risques pour la sécurité et la santé des travailleurs et, sur la base des résultats obtenus, adopter des mesures de prévention et de protection afin d'assurer que, dans toutes les conditions d'utilisation envisagées, les activités agricoles, lieux de travail, machines, équipements, produits chimiques, outils et procédés qui sont placés sous son contrôle sont sûrs et respectent les normes prescrites de sécurité et de santé;

b) assurer que les travailleurs de l'agriculture reçoivent, en tenant compte des niveaux d'instruction et des différences de langues, une formation adéquate et appropriée ainsi que des instructions compréhensibles en matière de sécurité et de santé et des orientations ou l'encadrement nécessaires à l'accomplissement de leur travail, y compris des informations sur les dangers et les risques inhérents à leur travail et les mesures à prendre pour leur protection;

c) prendre des mesures immédiates pour faire cesser toute opération qui présente un danger imminent et grave dans le domaine de la sécurité et de la santé et évacuer travailleurs de manière appropriée.

Article 8

1. Les travailleurs de l'agriculture devront le droit:

a) d'être informés et consultés sur les questions de sécurité et de santé, y compris sur les risques liés aux nouvelles technologies;

b) de participer à l'application et à l'examen des mesures visant à assurer la

säkerhets- och hälsoåtgärder samt, i enlighet med nationell lagstiftning och praxis, i valet av arbetarskyddsfullmäktige och medlemmar i arbetarskyddskommittéer, och

c) skydda sig mot faror som arbetet medför och som på goda grunder kan antas medföra en allvarlig eller omedelbar risk för deras säkerhet och hälsa samt att omedelbart informera arbetsledningen om detta. Dessa åtgärder får på inget sätt försämra deras ställning.

2. Lantarbetarna och deras representanter skall vara skyldiga att iaktta föreskrivna förfaranden som gäller säkerheten och hälsan och att samarbeta med arbetsgivarna för att de sistnämnda skall kunna fullgöra sina skyldigheter och uppfylla sitt ansvar.

3. Tillvägagångssätten för utövande av de rättigheter och fullgörande av de skyldigheter som nämns i punkterna 1 och 2 definieras i nationella lagar och bestämmelser, den behöriga myndighetens beslut, arbets- eller tjänstekollektivavtal eller på annat lämpligt sätt.

4. Innan bestämmelserna i denna konvention genomförs med stöd av punkt 3 skall berörda representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer först höras.

SÄKERHET VID ANVÄNDING AV MASKINER OCH ERGONOMI

Artikel 9

1. De nationella lagarna och bestämmelserna eller den behöriga myndigheten skall föreskriva att maskiner, utrustning inklusive personlig skyddsutrustning, redskap och handredskap som används inom lantbruket följer nationella eller andra erkända säkerhets- och hälsonormer och är ändamålsenligt installerade, underhållna och skyddade.

2. Den behöriga myndigheten skall vidta åtgärder för att säkerställa att tillverkare, importörer och leverantörer iakttar de normer som avses i punkt 1 och förser användarna, samt på begäran de behöriga myndigheterna, med tillräcklig och ändamålsen-

säkerhet och la santé et, conformément à la législation et à la pratique nationales, de choisir des représentants ayant compétence en matière de sécurité et de santé et des représentants aux comités d'hygiène et de devront pas être lésés du fait de ces actions. c) de se soustraire au danger que présente leur travail lorsqu'ils ont un motif raisonnable de croire qu'il existe un risque imminent et grave pour leur sécurité et leur santé et d'en informer immédiatement leur supérieur. Ils ne devront pas être lésés du fait de ces actions.

2. Les travailleurs de l'agriculture et leurs représentants auront l'obligation de se conformer aux mesures de sécurité et de santé prescrites et de coopérer avec les employeurs afin que ces derniers soient en mesure d'assumer leurs propres obligations et responsabilités.

3. Les modalités d'exercice des droits et des obligations visés aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus seront établies par la législation nationale, l'autorité compétente, les accords collectifs ou d'autres moyens appropriés.

4. Lorsque les dispositions de la présente convention s'appliquent en vertu du paragraphe 3, des consultations auront lieu préalablement avec les organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs intéressés.

SECURITE D'UTILISATION DES MACHINES ET ERGONOMIE

Article 9

1. La législation nationale ou l'autorité compétente devra disposer que les machines, équipements, y compris les équipements de protection individuelle, appareils et outils à mains utilisés dans l'agriculture, soient conformes aux normes nationales ou autres normes reconnues de sécurité et de santé et soient convenablement installés, entretenus et munis de protection.

2. L'autorité compétente devra prendre des mesures pour assurer que les fabricants, les importateurs et les fournisseurs respectent les normes mentionnées au paragraphe 1 et fournissent des informations suffisantes et appropriées, y compris des symboles avertisseurs de danger, dans la ou les langues

lig information, i vilken inräknas märkning som varnar för fara på användarlandets officiella språk.

3. Arbetsgivarna skall säkerställa att arbetstagarna förstår och har tillgång till sådan information om säkerheten och hälsan som tillverkarna, importörerna och leverantörerna tillhandahåller.

Artikel 10

1. I de nationella lagarna och bestämmelserna skall det föreskrivas att

a) lantbruksmaskiner och lantbruksutrustning skall användas endast för det arbete som de har konstruerats för, utom i det fall att annan användning som de inte ursprungligen har konstruerats för anses vara trygg i enlighet med nationell lagstiftning och praxis. I synnerhet skall de inte användas till transport av människor, om de inte har konstruerats eller anpassats för persontransporter,

b) de som använder lantbruksmaskiner och lantbruksutrustning skall vara utbildade och kompetenta i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.

HANTERING OCH TRANSPORT AV VAROR

Artikel 11

1. Den behöriga myndigheten skall, efter att ha hört berörda representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, för hantering och transport av varor – i synnerhet sådan hantering och transport som sker med mänsklig kraft – utarbeta säkerhets- och hälsoföreskrifter som grundar sig på riskbedömningar, tekniska normer och medicinska utlåtanden. Vidare skall alla för arbetets utförande betydelsefulla omständigheter beaktas i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.

2. Sådan hantering eller transport av bördor som sköts med mänsklig kraft och där bördan på grund av sin vikt eller beskaffenhet sannolikt äventyrar arbetstagarnas säkerhet eller hälsa skall varken utföras eller tillåtas

officielles du pays utilisateur, aux utilisateurs et, sur demande, à l'autorité compétente.

3. Les employeurs devront s'assurer que les travailleurs ont reçu et compris les informations relatives à la sécurité et à la santé fournies par les fabricants, les importateurs et les fournisseurs.

Article 10

1. La législation nationale devra disposer que les machines et équipements agricoles seront utilisés:

a) uniquement aux pour lesquelles ils sont conçus, sauf si leur utilisation à d'autres fins que celles initialement prévues a été jugée sûre conformément à la législation et à la pratique nationales et, en particulier, ne doivent pas être utilisés pour le transport de personnes sauf s'ils sont conçus ou adaptés à cette fin;

b) par des personnes formées et qualifiées, conformément à la législation et à la pratique nationales.

MANIPULATION ET TRANSPORT D'OBJETS

Article 11

1. L'autorité compétente, après consultation des organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressés, devra fixer des règles de sécurité et de santé pour la manipulation et le transport d'objets, en particulier leur manutention. Ces règles devront se fonder sur une évaluation des risques, les normes techniques et les avis médicaux, en tenant compte de toutes les conditions particulières dans lesquelles le travail est exécuté, conformément à la législation et à la pratique nationales.

2. Aucun travailleur ne devra être contraint ou autorisé à manipuler ou à transporter manuellement une charge dont le poids ou la nature risque de mettre en péril sa sécurité ou sa santé.

bli utförd.

ÄNDAMÅLSENLIK HANTERING AV KEMIKALIER

Artikel 12

Den behöriga myndigheten skall vidta med nationell lagstiftning och praxis förenliga åtgärder som säkerställer att

a) det existerar ett lämpligt nationellt system eller något annat av den behöriga myndigheten godkänt system där noggranna kriterier fastställs för import, klassificering, förpackande och märkning av lantbrukskemikalier samt för förbjudande eller begränsning av dem,

b) de som tillverkar, importerar, levererar, säljer, förflyttar, lagrar eller förstör lantbrukskemikalier följer nationella eller andra erkända säkerhets- och hälsonormer och förser användarna, samt på begäran den behöriga myndigheten, med tillräcklig och ändamålsenlig information på landets officiella språk, och

c) det finns ett med avseende på trygg insamling, återvinning och förstöring av kemiskt avfall, ur bruk tagna kemikalier och tomma kemikaliebehållare lämpligt system med vars hjälp användningen av dessa för andra ändamål undviks och riskerna för säkerheten och hälsan samt miljön elimineras eller minimeras.

Artikel 13

1. De nationella lagarna och bestämmelserna eller den behöriga myndigheten skall säkerställa förekomsten av förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder på företagsnivå när det gäller användning av kemikalier och hantering av kemiskt avfall.

2. Dessa åtgärder skall omfatta bland annat

a) tillverkning, hantering, användning, lagring och transport av kemikalier,

b) de åtgärder inom lantbruket som leder till att kemikalier sprids,

c) underhåll, reparation och rengöring av

GESTION RATIONNELLE DES PRODUITS CHIMIQUES

Article 12

L'autorité compétente devra prendre des mesures, conformément à la législation et à la pratique nationales, pour assurer que :

a) il existe un système national approprié ou tout autre système approuvé par l'autorité compétente prévoyant des critères spécifiques applicables à l'importation, la classification, l'emballage et l'étiquetage des produits chimiques utilisés dans l'agriculture et pour leur interdiction ou leur limitation;

b) ceux qui produisent, importent, fournissent, vendent, transportent, stockent ou éliminent des produits chimiques utilisés dans l'agriculture respectent les normes nationales ou autres normes reconnues en matière de sécurité et de santé et donnent des informations suffisantes et appropriées, dans la ou les langues officielles appropriées du pays, aux utilisateurs et, sur demande, à l'autorité et la santé ainsi que pour l'environnement.

c) il existe un système adéquat pour la collecte, le recyclage et l'élimination sûrs des déchets chimiques, des produits chimiques périmés et des récipients vides ayant contenu des produits chimiques qui empêche de les utiliser à d'autres fins, éliminant ou réduisant à un minimum les risques pour la sécurité et la santé ainsi que pour l'environnement.

Article 13

1. La législation nationale ou l'autorité compétente devra assurer qu'il existe des mesures de prévention et de protection concernant l'utilisation des produits chimiques et la manipulation des déchets chimiques au niveau de l'exploitation.

2. Ces mesures devront concerner entre autres:

a) la préparation, la manipulation, l'application, le stockage et le transport des produits chimiques;

b) les activités agricoles entraînant la dispersion de produits chimiques;

c) l'entretien, la réparation et le nettoyage de l'équipement et des récipients utilisés

utrustning för hantering av kemikalier och kemikaliebehållare, och
d) förstöring av tomma behållare samt hantering och förstöring av kemiskt avfall och ur bruk tagna kemikalier.

HANTERING AV DJUR OCH SKYDD MOT BIOLOGISKA RISKER

Artikel 14

Det gäller att med hjälp av nationella lagar och bestämmelser säkerställa förebyggandet eller minimeringen av sådana fall av smitta, allergier och förgiftningar som kan följa av hantering av biologiska medel samt att garantera att nationella eller andra erkända hälso- och säkerhetsnormer iakttas i verksamhet som anknyter till djur och djurhållningsutrymmen.

LANTBRUKSANORDNINGAR

Artikel 15

Vid konstruktionen, underhållet och reparationen av lantbruksanordningar skall nationella lagar och bestämmelser samt säkerhets- och hälsokrav följas.

IV. ÖVRIGA BESTÄMMELSER UNGA ARBETSTAGARE OCH FARLIGT ARBETE

Artikel 16

1. Minimåldern för tillträde till lantbruksarbete får inte understiga 18 år, om arbetet på grund av sin art eller de förhållanden under vilka arbetet utförs sannolikt äventyrar unga personers säkerhet och hälsa.
2. Nationella lagar och bestämmelser eller den behöriga myndigheten skall, efter att ha hört berörda representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, fastställa vilka uppgifter eller arbeten som avses i punkt 1.
3. Trots bestämmelsen i punkt 1 kan

pour les produits chimiques;
d) l'élimination des récipients vides ainsi que le traitement et l'élimination des déchets chimiques et des produits chimiques périmés.

CONTACT AVEC LES ANIMAUX ET PROTECTION CONTRE LES RISQUES BIOLOGIQUES

Article 14

La législation nationale devra garantir que les risques tels que les infections, les allergies ou les empoisonnements sont évités ou réduits à un minimum lors de la manipulation d'agents biologiques et les activités liées aux animaux, au bétail et aux lieux d'élevage respectent les normes nationales ou autres normes admises en matière de santé et de sécurité.

INSTALLATIONS AGRICOLES

Article 15

La construction, l'entretien et la réparation des installations agricoles devront être conformes à la législation nationale et aux prescriptions en matière de sécurité et de santé.

IV. AUTRES DISPOSITIONS JEUNES TRAVAILLEURS ET TRAVAUX DANGEREUX

Article 16

1. L'âge minimum pour l'exécution d'un travail dans l'agriculture qui, par sa nature ou les conditions dans lesquelles il s'exerce, est susceptible de nuire à la sécurité et à la santé des jeunes travailleurs ne doit pas être inférieur à dix-huit ans.
2. Les types d'emploi ou de travail visés au paragraphe 1 seront déterminés par la législation nationale ou l'autorité compétente, après consultation des organisations des employeurs et des travailleurs intéressés.
3. Nonobstant les dispositions du

nationella lagar eller bestämmelser eller den behöriga myndigheten, efter att ha hört berörda representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, godkänna att arbete som avses i punkten utförs från och med 16 års ålder, på villkor att för arbetet lämplig förhandsutbildning ges och att unga arbetstagares säkerhet och hälsa garanteras fullt ut.

paragraphe 1, la législation nationale ou l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressées, autoriser l'exécution du travail visé au paragraphe 1 dès l'âge de seize ans, à condition qu'une formation appropriée soit préalablement donnée et que la sécurité et la santé des jeunes travailleurs soient totalement protégées.

TILLFÄLLIGT ANSTÄLLDA OCH SÄSONGAR BETARE

TRAVAILLEURS TEMPORAIRES ET SAISONNIERS

Artikel 17

Article 17

Åtgärder skall vidtas för säkerställande av att de tillfälligt anställdas och säsongarbetarnas säkerhet och hälsa skyddas på samma sätt som ordinarie lantarbetare.

Des mesures devront être prises pour garantir que les travailleurs temporaires et saisonniers reçoivent la même protection, en matière de sécurité et de santé, que celle accordée aux travailleurs permanents dans l'agriculture qui se trouvent dans une situation comparable.

KVINNLIGA ARBETSTAGARE

TRAVAILLEUSES

Artikel 18

Article 18

Åtgärder skall vidtas för säkerställande av att kvinnliga lantarbetarens särbehov i anknytning till havandeskap, amning och fortplantningshälsa beaktas.

Des mesures devront être prises afin de garantir que les besoins particuliers des travailleuses agricoles soient pris en compte, en ce qui concerne la grossesse, l'allaitement et les fonctions reproductives.

VÄLFÄRD OCH INKVARTERING

SERVICES DE BIEN-ETRE ET LOGEMENT

Artikel 19

Article 19

Nationella lagar och bestämmelser eller den behöriga myndigheten skall, efter att ha hört berörda representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, föreskriva om

- a) tillräckliga avgiftsfria sociala utrymmen och andra förmåner som anknyter till arbetstagarernas välfärd och
- b) miniminormer för inkvarteringen av arbetstagare som på grund av arbetets art är tvungna att tillfälligt eller stadigvarande bo

La législation nationale ou l'autorité compétente devra prévoir, après consultation des organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressés:

- a) la mise à disposition de services de bien-être appropriés sans frais pour le travailleur;
- b) des normes minimales en matière de logement pour les travailleurs qui sont tenus par la nature de leur travail de vivre

på företaget.

temporairement ou en permanence sur l'exploitation.

ARBETSTIDSARRANGEMANG

AMENAGEMENT DU TEMPS DE TRAVAIL

Artikel 20

Article 20

Lantarbetarnas arbetstider, nattarbete och vilotider skall överensstämma med nationella lagar och bestämmelser eller tjänste- och arbetskollektivavtal.

La durée du travail, le travail de nuit les périodes de repos des travailleurs de l'agriculture doivent être conformes à la législation nationale ou aux conventions collectives.

SKYDD MOT OLYCKSFALL I ARBETET OCH YRKESSJUKDOMAR

COUVERTURE DES ACCIDENTS DU TRAVAIL ET DES MALADIES PROFESSIONNELLES

Artikel 21

Article 21

1. I enlighet med nationell lagstiftning och praxis skall lantarbetarna omfattas av ett sådant försäkringsskydd eller socialskyddssystem som täcker olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar både när utgången är dödlig och när den inte är det samt arbetsoförmåga och andra arbetsrelaterade hälsorisker och som motsvarar åtminstone skyddet för arbetstagare inom andra branscher.

1. Conformément à la législation et à la pratique nationales, les travailleurs de l'agriculture devront être couverts par un régime d'assurance ou de sécurité sociale couvrant les accidents du travail et les maladies professionnelles, mortels et non mortels, ainsi que l'invalidité et autres risques pour la santé d'origine professionnelle, offrant une couverture au moins équivalente à celle dont bénéficient les travailleurs d'autres secteurs.

2. Dessa system kan antingen utgöra en del av det nationella systemet eller vara i någon annan tillämplig form som är förenlig med nationell lag och praxis.

2. De tels régimes peuvent être intégrés à un régime national ou être établis sous toute autre forme appropriée conformément à la législation et à la pratique nationales.

SLUTBESTÄMMELSER

DISPOSITIONS FINALES

Artikel 22

Article 22

De officiella ratifikationerna av denna konvention skall sändas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Artikel 23

1. Denna konvention skall vara bindande endast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer har registrerats hos Internationella arbetsbyråns generaldirektör.
2. Den träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.
3. Därefter träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Artikel 24

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan säga upp den sedan tio år förflutit från den dag då konventionen först träder i kraft, genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Sådan uppsägning skall inte träda i kraft förrän ett år efter den dag då den har registrerats.
2. Varje medlemsstat som har ratificerat denna konvention och som inte, inom det år som följer på utgången av den i föregående punkt nämnda tioårsperioden, gör bruk av sin uppsägningsrätt enligt denna artikel, kommer att vara bunden för en ytterligare period av tio år och kan därefter säga upp konventionen vid utgången av varje period om tio år på de villkor som föreskrivs i denna artikel.

Artikel 25

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som generaldirektören har tagit emot från organisationens medlemmar.
2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikation i ordningen som generaldirektören har tagit emot, skall han fästa medlemsstaternas uppmärksamhet på den dag då konventionen träder i kraft.

Article 23

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.
2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.
3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 24

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.
2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 25

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et de tous actes de dénonciation qui lui seront communiqués par les Membres de l'Organisation.
2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Artikel 26

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall för registrering enligt artikel 102 i Förenta Nationernas stadga lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer och uppsägningar som har registrerats hos generaldirektören enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 27

När Internationella arbetsbyråns styrelse finner det nödvändigt, skall den lämna Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för denna konventions tillämpning och undersöka om det finns anledning att föra upp frågan om revidering av konventionen, helt eller delvis, på konferensens dagordning.

Artikel 28

1. Om konferensen antar en ny konvention, varigenom denna konvention helt eller delvis revideras, och den nya konventionen inte föreskriver annat, skall

a) en medlemsstats ratifikation av den nya reviderade konventionen anses i sig innebära omedelbar uppsägning av denna konvention utan hinder av bestämmelserna i artikel 24, om och när den nya konventionen har trätt i kraft,

b) från den dag då den nya konventionen träder i kraft, denna konvention upphöra att vara öppen för ratifikation av medlemsstaterna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som har ratificerat den men inte den nya reviderade konventionen.

Artikel 29

De engelska och franska versionerna av

Article 26

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 27

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 28

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement :

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 24 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 29

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

denna konventionstext har lika giltighet.

Bilaga

(Översättning)

REKOMMENDATION NR 192

OM ARBETARSKYDD OCH ARBETSHYGIEN I LANTBRUKET

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrå och som samlats där den 5 juni 2001 till sitt åttionionde möte, som har beslutat att anta vissa förslag om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket, vilket utgör den fjärde punkten på mötets dagordning, och

som har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en rekommendation som kompletterar 2001 års konvention om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket (nedan "konventionen"), antar denna den tjugoförsta dagen i juni månad år tjugohundraett följande rekommendation, som kan kallas 2001 års rekommendation om arbetarskydd och arbetshygien i lantbruket.

I. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. För verkställande av artikel 5 i konventionen bör, vid genomförandet av åtgärder som gäller yrkesinspektion i lantbruket, de principer som uttrycks i 1969 års konvention och rekommendation angående yrkesinspektion inom lantbruket iakttas.
2. Multinationella företag bör erbjuda sina lantarbetare på alla arbetsställen, utan diskriminering och oberoende av den ort eller det land där arbetsställena befinner sig, ett tillräckligt skydd för säkerheten och hälsan i enlighet med nationell lagstiftning och praxis samt den trepartiska deklARATIONEN om de multinationella företagen och socialpolitiken.

RECOMMANDATION NO 192

CONCERNANT LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ DANS L'AGRICULTURE

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 5 juin 2001, en sa quatre-vingt neuvième session; Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la sécurité et la santé dans l'agriculture, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session; Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation complétant la convention sur la sécurité et la santé dans l'agriculture, 2001 (ci-après dénommée "la convention"), adopte, ce vingt et unième jour de juin deux mille un, la recommandation ci-après, qui sera dénommée. Recommandation sur la sécurité et la santé dans l'agriculture, 2001.

I. DISPOSITIONS GENERALES

1. En vue de donner effet à l'article 5 de la convention, les mesures relatives à l'inspection dans l'agriculture devraient être prises à la lumière des principes contenus dans la convention et la recommandation sur l'inspection du travail (agriculture), 1969.
2. Les entreprises multinationales devraient fournir une protection adéquate pour la sécurité et la santé de leurs travailleurs dans l'agriculture dans tous leurs établissements, sans discrimination et indépendamment des lieux ou pays dans lesquels ils sont situés, conformément à la législation et à la pratique nationales et à la Déclaration de principes tripartite sur les entreprises multinationales et la politique sociale.

II. ÖVERVAKNING AV ARBETARSKYDDET OCH ARBETSHYGIENEN

3. (1) Den behöriga myndighet som svarar för verkställandet av det nationella åtgärdsprogram som anges i artikel 4 i konventionen bör, efter att ha hört berörda representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer,

a) identifiera de huvudsakliga problemen, fastställa åtgärdernas angelägenhetsordning, utveckla effektiva sätt att hantera dem och utvärdera resultaten med regelbundna mellanrum,

b) bestämma om åtgärder för förebyggande och kontroll av risker som är förknippade med lantbruksarbetet, varvid det gäller att

i) beakta den informationsutveckling och tekniska utveckling som gäller arbetarskyddet och arbetshygienen samt relevanta normer, anvisningar och riktlinjer som erkända nationella eller internationella organisationer har antagit,

ii) beakta miljöskyddssynpunkter i lantbruket,

iii) specificera de åtgärder som bör vidtas för förebyggande eller bemästrande av riskerna för yrkesbetingade endemiska sjukdomar hos lantarbetare och

iv) särskilt beakta att ingen enskild arbetstagar bör utföra farligt arbete på ett isolerat eller slutet område utan tillräckliga möjligheter att hålla kontakt och få hjälp, och

c) utarbeta anvisningar för arbetsgivarna och arbetstagarerna.

(2) För verkställande av artikel 4 i konventionen bör den behöriga myndigheten

a) meddela föreskrifter om en stegvis utvidgning av företagshälsovårdstjänster som lämpar sig för lantarbetare,

b) utarbeta förfaranden för registrering och rapportering av olycksfall i arbetet och yrkesbetingade sjukdomar inom lantbruket, särskilt med avseende på statistikföring, samt för verkställande av det nationella

II. SURVEILLANCE DE LA SÉCURITÉ ET DE LA SANTÉ AU TRAVAIL

3. (1) L'autorité compétente chargée d'appliquer la politique nationale visée à l'article 4 de la convention devrait, après consultation des organisations représentatives des employeurs et des travailleurs intéressés:

a) identifier les principaux problèmes, établir de priorités d'action, développer des méthodes efficaces pour y remédier et évaluer les résultats périodiquement;

b) prescrire des mesures en vue de la prévention et du contrôle des risques professionnels dans l'agriculture:

i) en prenant en considération le progrès technologique et les connaissances en matière de sécurité et de santé, ainsi que les normes, principes directeurs et recueils de directives pratiques pertinents adoptés par les organisations nationales ou internationales reconnues;

ii) en tenant compte du besoin de protéger l'environnement de l'impact des activités agricoles;

iii) en définissant les étapes nécessaires pour prévenir ou contrôler le risque encouru par les travailleurs de l'agriculture de maladies endémiques contractées au travail;

iv) en spécifiant qu'aucun travailleur ne doit effectuer seul un travail dangereux dans des zones isolées ou des espaces confinés, sans possibilité adéquate de communication et sans moyens d'assistance;

c) préparer des principes directeurs à l'intention des employeurs et des travailleurs.

(2) Pour donner effet à l'article 4 de la convention, l'autorité compétente devrait:

a) adopter des dispositions relatives à l'extension progressive de services de santé appropriés destinés aux travailleurs de l'agriculture;

b) établir les procédures d'enregistrement et de notification des accidents du travail et des maladies professionnelles dans l'agriculture, en particulier pour l'établissement de statistiques, la mise en œuvre de la politique nationale et le développement de programmes de prévention au niveau de l'exploitation;

åtgärdsprogrammet och utveckling av förebyggande program som skall iakttas på företagsnivå, och

c) främja arbetarskyddet och arbetshygien i lantbruket genom utbildningsprogram och utbildningsmaterial som motsvarar arbetsgivarnas och lantarbetarnas behov.

4.(1) För verkställande av artikel 7 i konventionen bör den behöriga myndigheten upprätta ett nationellt övervakningssystem för arbetarskydd och arbetshygien som omfattar övervakning av både arbetstagarnas hälsa och arbetsmiljön.

(2) Detta system bör innefatta adekvat riskbedömning och vid behov förebyggande åtgärder och övervakningsåtgärder som gäller bland annat

a) farliga kemikalier,

b) biologiska medel och biologiskt avfall som är av giftigt slag, föranleder smitta eller framkallar allergier,

c) ångor som orsakar irritation eller är giftiga,

d) farligt damm,

e) carcinogena ämnen eller medel,

f) buller och vibrationer,

g) extrema temperaturer,

h) ultraviolett solstrålning,

i) smittsamma djursjukdomar,

j) kontakt med vilda eller giftiga djur,

k) användning av maskiner och utrustning, inbegripet personlig skyddsutrustning,

l) hantering eller transport av bördor med mänsklig kraft,

m) intensiv eller långvarig fysisk och psykisk ansträngning, yrkesbetingad stress och felaktiga arbetsställningar, och

n) risker som ny teknik föranleder.

(3) Vid behov bör åtgärder vidtas för övervakning av hälsan hos unga arbetstagare, gravida och ammande kvinnor samt äldre arbetstagare.

III. FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER OCH SKYDDSÅTGÄRDER

Riskbedömning och riskhantering

5. För verkställande av artikel 7 i

c) promouvoir la sécurité et la santé dans l'agriculture par le biais de programmes et de matériels éducatifs pour répondre aux besoins des travailleurs et des employeurs agricoles.

4. (1) Pour donner effet à l'article 7 de la convention, l'autorité compétente devrait établir un système national de surveillance de la sécurité et de la santé au travail incluant la surveillance de la santé des travailleurs et celle du milieu de travail.

(2) Ce système devrait inclure l'évaluation de risque requise et, le cas échéant, la prévention et le contrôle au regard de facteurs tels que:

a) produits et déchets chimiques dangereux;

b) agents biologiques toxiques, infectieux ou allergéniques et déchets biologiques;

c) vapeurs irritantes ou toxiques;

d) poussières dangereuses;

e) agents ou substances cancérogènes;

f) bruit et vibrations;

g) températures extrêmes;

h) rayonnements solaires ultraviolets;

i) maladies animales transmissibles;

j) contact avec des animaux sauvages ou venimeux;

k) utilisation de machines et d'équipements, y compris d'équipements de protection individuelle;

l) manipulation ou transport de charges;

m) dangers liés aux efforts physiques et mentaux intenses et soutenus, au stress lié au travail, ainsi qu'aux positions de travail inadéquates;

n) risques liés aux nouvelles technologies.

(3) Des mesures de surveillance de la santé des jeunes travailleurs, des femmes enceintes ou qui allaitent et de travailleurs âgés devraient être prises lorsque cela est approprié.

III. MESURES DE PREVENTATION ET DE PROTECTION

Evaluation et gestion des risques

5. Pour donner effet à l'article 7 de la convention, un ensemble de mesures en matière de sécurité et de santé au niveau de l'exploitation devrait enclure:

a) des services de sécurité et de santé au travail;

konventionen bör helheten av säkerhets- och hälsoåtgärder på företagsnivå omfatta

- a) arbetarskydds- och företagshälsovårdstjänster,
- b) riskbedömnings- och riskhanteringsåtgärder i följande angelägenhetsordning:
 - i) eliminering av riskfaktorer,
 - ii) kontroll av riskfaktorer,
 - iii) minimering av riskfaktorer genom planering av arbetsarrangemangens säkerhet, införande av trygga arbetsmetoder och tekniska och organisatoriska åtgärder samt ordnande av utbildning, och
 - iv) avgiftsfri personlig skyddsutrustning och avgiftsfria personliga skyddskläder för arbetstagarna i det fall att risk ändå föreligger,
- c) arrangemang för händelse av olycks- och nödfall, inbegripet första hjälpen och möjlighet till adekvat transport till en hälsovårdsinrättning,
- d) ett förfarande för registrering och rapportering av olycksfall och sjukdomar,
- e) ändamålsenliga åtgärder för skyddande av personerna på lantbruksarbetsstället, befolkningen i närområdet och miljön mot risker som bedrivandet av jordbruk eventuellt förorsakar och som beror på exempelvis lantbrukskemikalieavfall, avfall som uppkommit inom kreatursskötseln, förorening av mark och vatten, utarmning av odlingsjorden och topografiska förändringar, och
- f) åtgärder för säkerställande av att den teknik som används anpassas till klimatet, arbetsorganisationen och arbetsmetoderna.

Säkerhet vid användning av maskiner och ergonomi

6. För verkställande av artikel 9 i konventionen bör åtgärder vidtas för säkerställande av att tekniken, maskinerna och utrustningen, inbegripet den personliga skyddsutrustningen, väljs eller anpassas för ändamålet samt av att användarländernas lokala förhållanden beaktas, liksom också i synnerhet de ergonomiska följderna och klimatets inverkan.

Ändamålsenlig hantering av kemikalier

b) l'evaluation et les mesures de gestion de risque, dans l'ordre de priorité suivant:

- i) l'élimination du risque;
- ii) le contrôle du risque à la source;
- iii) la réduction maximale du risque, notamment par la conception de systèmes de sécurité au travail, l'introduction de mesures techniques ou organisationnelles, de pratiques sûres et la formation;
- iv) dans la mesure où le risque demeure, la fourniture et l'utilisation d'équipements et de vêtements de protection individuelle, sans frais pour le travailleur;
- c) des mesures en cas d'accident et d'urgence, incluant les dispositions de premiers secours et l'accès à des transports appropriés vers les services médicaux;
- d) des procédures d'enregistrement et de notification des accidents et des maladies;
- e) des mesures appropriées pour protéger les personnes présentes sur les lieux de travail agricoles, la population avoisinante et le milieu environnant contre les risques pouvant résulter de ces activités agricoles, tels que les déchets chimiques, les résidus d'élevage, la contamination du sol et des eaux, l'épuisement des sols et les modifications du relief;
- f) des mesures pour assurer que la technologie utilisée est adaptée aux conditions climatiques, à l'organisation et aux pratiques de travail.

Sécurité d'utilisation des machines et ergonomie

6. Pour donner effet à l'article 9 de la convention, des mesures devraient être prises pour assurer l'adaptation ou le choix approprié de la technologie, des machines et des équipements, y compris des équipements de protection individuelle, en fonction des conditions locales dans les pays utilisateurs et, en particulier, des conséquences du point de vue ergonomique et de l'effet des conditions climatiques.

Gestion rationnelle des produits chimiques

7. (1) Les mesures prescrites en matière de gestion rationnelle des produits chimiques dans l'agriculture devraient être prises à la lumière des principes de la convention et de la recommandation sur les produits chimiques, 1990, et d'autres normes techniques internationale pertinentes.

7.(1) När det bestäms om åtgärder som gäller en ändamålsenlig hantering av lantbrukskemikalier bör principerna i 1990 års konvention och rekommendation om säkerhet vid användning av kemikalier i arbetet samt andra relevanta internationella tekniska normer beaktas.

(2) De förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder som vidtas på företagsnivå bör innefatta särskilt

a) för arbetstagarna avsedd avgiftsfri och lämplig personlig skyddsutrustning och dito skyddskläder samt, för dem som använder kemikalier, tvättutrymmen och utrymmen för underhåll och rengöring av den personliga skyddsutrustningen och redskapen för kemikalieanvändning,

b) på områden där kemikalier sprutas bör i försiktighetsåtgärder i samband med eller efter besprutningen ingå förebyggande av att livsmedel samt drinks-, tvätt- och bevattningsvatten förorenas,

c) hantering och förstöring av farliga kemikalier som blivit obehövliga och av sådana behållare som har tömts men som eventuellt fortfarande innehåller rester av farliga kemikalier så, att risken för säkerheten och hälsan samt miljön elimineras eller minimeras i enlighet med nationell lagstiftning och praxis,

d) bokföring över användningen av bekämpningsmedel inom lantbruket, och

e) fortgående utbildning av lantarbetare, i vilken vid behov ingår utbildning som gäller praxis och förfaranden som skall iakttas, eller faror och försiktighetsåtgärder som skall iakttas när användning av kemikalier ingår i arbetet.

Hantering av djur och skydd mot biologiska risker

8. För verkställande av artikel 14 i konventionen bör åtgärder som gäller hantering av djur och hantering av biologiska medel som medför risk för smitta, allergier eller förgiftning omfatta

a) en riskbedömning enligt punkt 5 som syftar till att eliminera, förebygga eller minska de biologiska riskerna,

(2) En particulier, les mesures de prévention et de protection qui doivent être prises au niveau de l'exploitation devraient comprendre:

a) un équipement de protection individuelle, des vêtements de protection et des installations sanitaires adéquates pour ceux qui utilisent les produits chimiques, et pour l'entretien et le nettoyage des équipements de protection individuelle et des appareils d'application sans frais pour le travailleur;

b) les précautions requises avant et après l'épandage des produits chimiques, y compris les mesures visant à prévenir la contamination de la nourriture et de l'eau potable, ainsi que des eaux pour les installations sanitaires et l'irrigation;

c) la manipulation et l'élimination de produits chimiques dangereux qui ne sont plus utilisés et des récipients qui ont été vidés mais qui peuvent contenir des résidus de produits chimiques dangereux, de façon à éliminer ou à réduire à un minimum les risques d'atteinte à la sécurité, à la santé et à l'environnement, conformément à la législation et à la pratique nationales;

d) la tenue d'un registre d'application des pesticides utilisés dans l'agriculture;

e) une formation continue des travailleurs incluant, le cas échéant, une formation aux pratiques et méthodes à suivre et aux dangers et aux précautions à prendre dans l'utilisation de produits chimiques au travail.

Contact avec les animaux et protection contre les risques biologiques

8. Aux fins de l'application de l'article 14 de la convention, les mesures à prendre dans la manipulation des agents biologiques comportant des risques tels qu'infections, allergies ou empoisonnements et lors des contacts avec les animaux devraient inclure:

a) une évaluation de risque conformément au paragraphe 5 ci-dessus, afin d'éliminer, de prévenir ou de réduire les risques biologiques;

b) le contrôle et l'examen des animaux, conformément aux normes vétérinaires et à la législation et à la pratique nationales, pour détecter les maladies transmissibles aux êtres humains;

c) des mesures de protection pour la manipulation des animaux et, le cas

b) undersökning och testning av djur i enlighet med veterinärmedicinska normer samt nationell lagstiftning och praxis med avseende på sjukdomar som kan sprida sig till människor,

c) skyddsåtgärder för hantering av djur och vid behov tillhandahållande av skyddsutrustning och skyddskläder,

d) skyddsåtgärder för hantering av biologiska medel och vid behov tillhandahållande av skyddsutrustning och skyddskläder,

e) vid behov vaccinering av arbetstagare som hanterar djur,

f) tillhandahållande av desinfektionsmedel och tvättutrymmen samt underhåll och rengöring av personlig skyddsutrustning och personliga skyddskläder,

g) ombesörjande av första hjälpen, antikroppar eller andra nödåtgärder när arbetstagarna kommer i kontakt med giftiga djur, insekter eller växter,

h) skyddsåtgärder för hantering, uppsamling, lagring och kvittblivning av stallgödsel och avfall,

i) skyddsåtgärder för hantering och kvittblivning av kropparna av djur som infekterats. Till detta räknas rengöring och desinficering av förorenade utrymmen, och

j) information om säkerheten, inbegripet varningsmärkningar, och utbildning av arbetstagare som hanterar djur.

Lantbruksanordningar

9. För verkställande av artikel 15 i konventionen bör i föreskrifterna om säkerhet och hälsa i samband med lantbruksanordningar fastställas tekniska normer för byggnader, konstruktioner, skyddsräcken, staket och slutna utrymmen.

Välfärd och inkvartering

10. För verkställande av artikel 19 i konventionen bör arbetsgivarna se till att det för lantarbetarna i enlighet med nationell lagstiftning och praxis samt efter behov ordnas

échéant, la fourniture d'équipements et de vêtements protecteurs appropriés;

d) des mesures de protection pour la manipulation d'agents biologiques et, si nécessaire, la fourniture d'équipements et de vêtements protecteurs appropriés;

e) l'immusination, si nécessaire, des travailleurs en contact avec les animaux;

f) la fourniture de désinfectants, d'installations sanitaires, l'entretien et le nettoyage de l'équipement et des vêtements de protection individuelle;

g) la fourniture de premiers secours, d'antidotes ou d'autres mesures d'urgence en cas de contact avec des animaux et des insectes venimeux ou des plantes vénéneuses;

h) des mesures de sécurité pour la manipulation, la collecte, le stockage et l'évaluation du fumier et des déchets;

i) des mesures de sécurité pour la manipulation et la destruction de carcasses d'animaux infectés, y compris le nettoyage et la désinfection des locaux contaminés;

j) des informations sur la sécurité, y compris des symboles avertisseurs de danger et une formation destinée aux travailleurs qui sont en contact avec les animaux.

Installations agricoles

9. Pour donner effet à l'article 15 de la convention, les prescriptions en matière de sécurité et de santé concernant les installations agricoles devraient inclure des normes techniques pour les bâtiments, structures, barrières de sécurité, clôtures et espaces confinés.

Services de bien-être et logement

10. Pour donner effet à l'article 19 de la convention, les employeurs devraient, s'il y a lieu et conformément à la législation et à la pratique nationales, assurer aux travailleurs employés dans l'agriculture:

a) la fourniture adéquate d'eau potable;

b) des installations pour que les travailleurs puissent ranger et laver les tenues de protection;

c) des installations pour les repas et, là où cela est possible, l'allaitement sur le lieu de travail;

d) des salles d'eau et des installations

- a) tillräckligt med tryggt dricksvatten,
- b) utrymmen och anordningar för förvaring och tvätt av skyddskläder,
- c) lokaler för intagande av måltider samt, i mån av möjlighet, för amning av barn på arbetsplatsen,
- d) separata sanitets- och tvättutrymmen för manliga och kvinnliga arbetstagare eller möjlighet att använda utrymmena separat, och
- e) transporter som hänför sig till arbetet.

IV. ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Kvinnliga arbetstagare

11. För verkställande av artikel 18 i konventionen bör åtgärder vidtas för säkerställande av att alla risker på arbetsstället som hänför sig till säkerheten och hälsan för gravida och ammande kvinnor samt till kvinnors fortplantningshälsa bedöms.

Självständiga lantbruksföretagare

12.(1) Medlemsstaterna bör göra upp planer för en stegvis utvidgning av det skydd som konventionen ger att vid behov omfatta självständiga lantbruksföretagare. Härvid skall de synpunkter som organisationer som representerar de självständiga lantbruksföretagarna framför beaktas.

(2) För uppnående av detta mål bör i de nationella lagarna och bestämmelserna fastställas vilka rättigheter och skyldigheter de självständiga lantbruksföretagarna har i fråga om säkerheten och hälsan i lantbruket. (3) I enlighet med nationella förhållanden och nationell praxis bör de synpunkter som organisationer som representerar de självständiga lantbruksföretagarna framför beaktas på behörigt sätt när det nationella åtgärdsprogram som anges i artikel 4 i konventionen utarbetas, verkställs och revideras på regelbunden basis.

13.(1) Den behöriga myndigheten bör vidta åtgärder som är förenliga med nationell lagstiftning och praxis för säkerställande av att det i konventionen fastställda skyddet för säkerheten och hälsan utsträcks till självständiga lantbruksföretagare.

- sanitaires séparées pour les travailleurs et les travailleuses ou leur usage séparé par les travailleurs et les travailleuses;
- e) un transport lié au travail.

IV. AUTRES DISPOSITIONS

Travailleuses

11. Pour donner effet à la l'article 18 de la convention, des mesures devraient être prises pour assurer l'évaluation de tout risque sur le lieu de travail lié à la sécurité et à la santé des femmes enceintes ou qui allaitent et aux fonctions reproductives des femmes.

Agriculteurs indépendants

12. (1) En tenant compte des vues des organisations représentatives des agriculteurs indépendants, les Membres devraient prévoir d'étendre progressivement la protection prévue par la convention aux agriculteurs indépendants, le cas échéant.

(2) A cette fin, la législation nationale devrait précéder les droits et les obligations des agriculteurs indépendants en matière de sécurité et de santé dans l'agriculture.

(3) A la lumière des conditions et de la pratique nationales, les vues des organisations représentatives d'agriculteurs indépendants devraient être prises en compte, s'il y a lieu, lors de l'élaboration, de la mise en application et du réexamen périodique de la politique nationale visée à l'article 4 de la convention.

13. (1) Conformément à la législation et à la pratique nationales, des mesures devraient être prises par l'autorité compétente pour assurer que les agriculteurs indépendants peuvent jouir d'une protection en matière de sécurité et de santé prévue par la convention.

(2) Ces mesures devraient inclure:

- a) des dispositions relatives à l'extension progressive de services de santé au travail appropriés destinés aux agriculteurs indépendants;
- b) le développement progressif de procédures d'enregistrement et de

(2) Dessa åtgärder bör omfatta

a) bestämmelser som stegvis utökar företagshälsovårdstjänsterna för självständiga lantbruksföretagare,

b) vidareutveckling av förfarandet för registrering och rapportering av olycksfall i arbetet och yrkesbetingade sjukdomar så, att det kan omfatta också självständiga lantbruksföretagare, och

c) utveckling av för självständiga lantbruksföretagare avsedda riktlinjer, utbildningsprogram och utbildningsmaterial samt tillämplig rådgivning och utbildning som gäller bland annat

i) förhållandet mellan säkerheten och hälsan för självständiga lantbruksföretagare, samt personer som arbetar med dem, och arbetsrelaterade faror, inbegripet risken för sjukdomar i stöd- och rörelseorganen, valet och användningen av kemikalier och biologiska medel, planeringen av trygga arbetsarrangemang samt valet, användningen och underhållet av personlig skyddsutrustning, maskiner, verktyg och redskap, och

ii) förhindrande av att barn deltar i farlig verksamhet.

14. I det fall att ett nationellt eller frivilligt försäkringssystem inte på grund av ekonomiska, sociala och administrativa omständigheter kan omfatta självständiga lantbruksföretagare och deras familjer, bör medlemsstaterna vidta åtgärder för en stegvis utvidgning av de ovan nämnda systemen till den nivå som artikel 21 i konventionen förutsätter. Detta kan uppnås genom

a) utveckling av särskilda försäkringssystem eller försäkringsfonder, eller

b) anpassning av befintliga socialskyddssystem.

15. När ovan nämnda åtgärder som gäller självständiga lantbruksföretagare verkställs bör man beakta speciella situationer i fråga om

a) arrendatorer som brukar små gårdar och sådana jordbrukare som betalar arrendet med sina jordbruksprodukter

b) självständiga småbrukare,

c) personer som deltar i samägda lantbruksföretag, såsom medlemmar i lantbrukskooperativ,

d) familjemedlemmar som har definierats i

notification des accidents du travail et des maladies professionnelles pour les agriculteurs indépendants;

c) l'élaboration de principes directeurs, de programmes et de matériels pédagogiques, de formations et d'avis appropriés destinés aux agriculteurs indépendants concernant entre autres:

i) leur sécurité et leur santé, ainsi que celles de ceux qui travaillent avec eux, au regard des dangers liés au travail, y compris les risques de trouble musculo-squelettiques, la sélection et l'utilisation de produits chimiques et d'agents biologiques, la conception de systèmes de sécurité au travail ainsi que la sélection, l'emploi et l'entretien des équipements de protection individuelle, machines, outils et appareils;

ii) d'empêcher que les enfants soient engagés dans des activités dangereuses.

14. Lorsque les conditions économiques, sociales et administratives ne permettent pas la prise en charge par un régime national ou volontaire d'assurance des agriculteurs indépendants et de leurs familles, des mesures devraient être prises par les Membres pour porter progressivement leur couverture au niveau prévu à l'article 21 de la convention. Cet objectif pourrait être atteint par:

a) la mise en place de régimes ou de caisses d'assurance spéciaux; ou

b) l'adaptation de régimes de sécurité sociale existants.

15. En donnant effet aux mesures ci-dessus concernant les agriculteurs indépendants, il devrait être tenu compte de la situation spéciale:

a) des petits métayers et fermiers;

b) des petits propriétaires exploitants;

c) des personnes participant aux entreprises agricoles collectives, telles que les membres des coopératives agricoles;

d) des membres de la famille définis conformément à la législation et à la pratique nationales;

e) des personnes vivant de l'agriculture de subsistance;

f) des autres types d'agricultures indépendants aux termes de la législation et de la pratique nationales.

överensstämmelse med nationell
lagstiftning och praxis,
e) husbehovsodlare och

f) övriga självständiga yrkesutövare inom
lantbruket i enlighet med nationell
lagstiftning och praxis.